

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אהרון מקובר

המבקשת אקו"ם בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד זליגסון גבריאל ושות', עו"ד אהוד
גבריאל, עו"ד הילה עוז-מאיר

נגד

המשיבים 1. עיריית תל אביב יפו
4. מרכז השלטון המקומי בישראל
ע"י ב"כ עו"ד גדעון פישר ושות', עו"ד בנימין לבנטל,
עו"ד אלון אלשלום
2. עיריית הרצליה
3. עיריית רעננה
ע"י ב"כ עו"ד הררי, טויסטר ושות', עו"ד אן ברלוביץ

פסק דין

מבוא

- 1
- 2
- 3 1. זוהי תובענה למתן סעד הצהרתי שיצהיר כי לאור הפרה יסודית שהפרו המשיבות הסכם מיום
- 4 3.8.2000 בעשותן שימוש ביצירותיה מבלי לשלם בגין תמלוגים באופן מלא בהתאם להסכם,
- 5 מהווה שימוש זה הפרת זכויות יוצרים והתעשרות שלא כדין. כן מבוקש להוציא נגד המשיבות
- 6 צווי מניעה שימנעו מהן את השימוש ביצירות כל עוד הן מפרות את ההסכם. עוד מבוקש,
- 7 לחייב את המשיבות במתן דוחות מפורטים על כל הפעילויות שבהן נעשה שימוש ביצירות על
- 8 ידן לרבות באמצעות עמותות, מתנ"סים ותאגידים בשליטתן ב- 7 השנים עובר לתובענה.
- 9
- 10 2. במרכזה של תובענה זו עומדות ארבע שאלות עיקריות:
- 11 א. האם הסכם מסגרת שנחתם ביום 3.8.2000 בין המבקשת והמשיב 4, מחייב את כל
- 12 המשיבות.
- 13 ב. האם ההסכם האמור ישם ובר ביצוע.
- 14 ג. האם המשיבות הפרו את ההסכם בכך שלא קיימו אותו על כל חלקיו, במידה וחייב אותן.
- 15 ד. אם המשיבות הפרו את ההסכם, האם הן מפרות זכויות יוצרים שיש למבקשת ביצירות
- 16 שברפרטואר שלה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

3. כל הציטוטים שבפסק הדין מפרוטוקולי הדיון הינם בהתאם למספרי העמודים כפי שמופיעים במערכת נט המשפט, ולא על פי תמלילי "סטנוגרמה" שאליהם כנראה הפנו הצדדים בסיכומיהם.

הצדדים לתובענה

4. המבקשת - אקו"ם (להלן: "אקו"ם" או "המבקשת"), על פי הגדרתה, שלא הוכחשה, עוסקת בניהול ובאכיפת זכויות היוצרים של חבריה, הכוללים מלחינים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל וכן של יוצרים מן העולם ובאכיפתן. המבקשת הינה בעלת זכויות היוצרים ביצירות שנוצרו ע"י היוצרים החברים בה ושל יוצרים חברי אגודות זרות אחיות לאקו"ם בעולם ובישראל, מתוקף הסכמים הדדיים שכרתה עמן. בהתאם להסכמים ההדדיים האמורים, התחייבה אקו"ם לנהל את זכויות היוצרים של היוצרים הזרים חברי האגודות הזרות ולאכוף זכויות אלה כשם שהיא עושה לגבי זכויות היוצרים של היוצרים חבריה. פעילות אקו"ם מבוקרת ע"י הרשות להגבלים עסקיים והיא פועלת כהסדר כובל מאושר.

5. המשיבה 1 - עיריית תל אביב יפו (להלן: "עיריית ת"א"), המשיבה 2 - עיריית הרצליה (להלן: "עיריית הרצליה"), והמשיבה 3 - עיריית רעננה (להלן: "עיריית רעננה") - הינן רשויות מקומיות בישראל. המשיב 4 - מרכז השלטון המקומי בישראל (להלן: "מש"מ").

עיקר העובדות הצריכות לתובענה

6. ביום 3.8.2000 חתמו המבקשת ומש"מ על הסכם מסגרת (להלן: "ההסכם"). בהסכם נאמר כי: "אקו"ם מסכימה לתת לרשויות רשות לביצוע פומבי (כמוגדר בהסכם) של כל היצירות ברפרטואר שלה, בין באמצעות אמנים ו/או אנשי מקצוע ו/או חובבים ובין באמצעים מכניים כלשהם במקומות ציבוריים שבעלותן ו/או בשליטתן ואו בשטח שיפוטן, ובלבד שההשמעה הפומבית מתבצעת על ידי הרשות המקומית עצמה, לרבות מתנ"סים, עמותות ותאגידיים עירוניים שבשליטתה." ("והואיל" חמישי במבוא להסכם; ההסכם - נספח ה' לתצהיר הגב' הגב' דליה הדר, מנהלת מחלקת מוסיקה לעסקים של אקו"ם (להלן: "הדר") - ת/1).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

7. באשר לאופן תשלום התמלוגים עבור מתן הרשות לביצוע היצירות (להלן: "הרישיון") נקבעו בהסכם קריטריונים לתשלום כדלקמן:

"4.1.1 ...

הרישיון יינתן בגין אירועים... בתנאים שלהלן:

(1) דמי הכניסה הינם בסכום של עד 19 ₪ לאדם (להלן - "דמי הכניסה המקסימליים").

(2) דמי הכניסה הינם בסכום שמעל דמי הכניסה המקסימליים – במקרה זה תשלם הרשות לאקו"ם בגין כל אדם ששילם דמי כניסה סכום שיהיה 3% מסכום ההפרש שבין דמי הכניסה ששילם האדם לבין דמי הכניסה המקסימליים."

בהמשך ההסכם פורט אופן תשלום דמי הכניסה המקסימליים כאשר דמי הכניסה הינם עד 19 ₪ לאדם, כדלהלן:

"בעבור הרישיון לשנת 2000 (לתקופה מ- 1.1.2000 עד 31.12.2000) תשלם הרשות לאקו"ם כנגזר ממספר התושבים המצויים בשטח שיפוטה 30 אגורות בצירוף מע"מ לכל תושב (להלן – "התעריף")" (סעיף 8 בהסכם).

סכום זה צמוד למדד המחירים לצרכן בכל שנה על בסיס מדד דצמבר בשנה הקודמת (שם).

8. שני קריטריונים נקבעו, אפוא, בהסכם לתשלום התמלוגים, כדלקמן:

(1) תשלום קבוע "פר תושב" (פר קפיטה) של 30 אגורות על פי מספר התושבים ברשות, הכולל אירועים שהם בחינם או שדמי הכניסה אליהם הינם עד 19 ₪ (להלן: "הקריטריון הראשון"), או "תשלום פר תושב",

(2) תשלום בשיעור של 3% מהסכום שבין 19 ₪ ועד למחיר שנגבה בפועל בגין אירועים שדמי הכניסה אליהם גבוהים מ- 19 ₪ (להלן: "הקריטריון השני" או "תמלוגי הדלתא").

9. סעיף 9 בהסכם קבע כי: "ההסכם הינו לשנה אחת החל ב- 1.1.00 וכלה ב- 31.12.00, וההסכם יוארך מדי שנה בשנה נוספת אלא אם כן הודיע אחד הצדדים למשנהו בכתב על רצונו להפסיק את ההסכם". (סעיף 9 בהסכם).

עוד נקבע בהסכם כי עם פקיעת תוקף הרישיון מתחייבת הרשות לחדול מכל השמעה פומבית של היצירות מפרטואר אקו"ם במקום ציבורי, בין בעצמה בין באמצעות אחרים, לא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

- 1 להעתיק יצירות כאמור ולבטל כל הרשאה שניתנה לאחרים להשמעה פומבית של היצירות
2 במקום ציבורי (סעיף 9.1 בהסכם).
3 באשר למועד תשלום התמלוגים, נקבע כי רשות שמספר תושביה הוא עד 50,000 תושבים,
4 תשלם לאקו"ם את התמלוגים מדי שנה עד ליום 31 לחודש מרץ באותה שנה. רשות שמספר
5 תושביה עולה על 50,000 תושבים תהיה רשאית לשלם את התמלוגים בשני תשלומים, האחד
6 עד ליום 31 לחודש מרץ באותה שנה והשני עד ליום 31 לחודש אוגוסט באותה שנה (סעיף
7 10.1.1 עד 10.1.2 בהסכם).
8
9 10. כאמור, ההסכם נחתם בין אקו"ם ומש"מ, שהוגדר בו "עמותה המייצגת את העיריות
10 והמועצות המקומיות בישראל". במבוא להסכם נאמר שהמש"מ מעוניין שהרשויות יצטרפו
11 להסכם ויקבלו עליהן את תנאיו, ומש"מ התחייב ליידע את הרשויות על קיומו של ההסכם
12 ותנאיו, האפשרות להצטרף להסכם ודרך ההצטרפות. כמו כן התחייב מש"מ לסייע לאקו"ם
13 במתן מידע ובכל דרך אחרת בטיפול בהסדר על פי ההסכם ולמאמץ משותף ושיתוף פעולה
14 עם אקו"ם להחדרת המודעות ופעילות הסברתית בקרב הרשויות בכל הקשור להסכם והחיוב
15 בקבלת הרשאה מאקו"ם ותשלום תמלוגים בטרם ביצוע השמעת היצירות ללא הרשאה
16 (סעיפים 12-14 בהסכם).
17
18 11. עיריית הרצליה הודיעה על הצטרפותה להסכם במכתבים מיום 12.9.00 ומיום 27.9.00 (נספח
19 ח' לתצהיר גב' הדר ת/1).
20 עיריית רעננה הודיעה במכתב מיום 29.8.00 כי היא מצטרפת להסכם (נספח ט'1 לתצהיר
21 ת/1).
22 עיריית ת"א לא הודיעה באופן רשמי כי היא מצטרפת להסכם, אולם לטענת המבקשת היא
23 מחויבת על פיו בדרך של התנהגות, טענה המוכחשת על ידי עיריית ת"א.
24
25
26
27 12. בטרם הסתיים ההליך המשפטי ובמהלך הגשת הסיכומים, הודיעה אקו"ם בסיכומי התשובה
28 שהגישה לבית המשפט, כי היא שלחה למשיבים 2-4 הודעה על ביטול ההסכם נשוא התובענה.
29 המשיבות 1 ו-4 שלחו לבית המשפט את מכתב הביטול מיום 26.5.15 ששלחה המבקשת
30 למש"מ, והמשיבות 2 ו-3 הודיעו כי קיבלו מכתב ביטול בתאריך 25.5.15. במכתב הביטול
31 הודיעה המבקשת על סיום ההתקשרות עמה החל מיום 31.12.15 ואי חידושו של ההסכם.
32 אקו"ם נימקה במכתבה את סיום ההסכם באי קיום תנאי הרישיון, אי תשלום תמלוגים בגין
33 אירועים בתשלום דמי כניסה במשך שנים רבות וכן כי התעריף נמוך בהסכם נמוך מדי ובכך

כללי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1 שניסיונות להגיע להסכמות במהלך מו"מ ארוך לא צלחו (ראה נספח להודעת המשיבים 1 ו-
2 4 לבית המשפט מיום 24.6.15).

עיקר טענות הצדדים

עיקר טענות המבקשת

3
4
5
6
7
8 13. עיריית הרצליה ועיריית רעננה מחויבות כלפיה המבקשת על פי ההסכם, לאחר שהודיעו על
9 הצטרפותן אליו, עיריית הרצליה - במכתבים מיום 12.9.00 ומיום 27.9.00, ועיריית רעננה -
10 במכתב מיום 29.8.00. המבקשת טוענת כי גם עיריית ת"א מחויבת כלפיה על פי ההסכם,
11 מאחר שהצטרפה אליו בדרך של התנהגות, כעולה מתוך מכתבים שונים שהוחלפו בין הצדדים
12 שבהם הכירה במחויבותה על פי ההסכם, וכמו כן שילמה ומשלמת במשך כל התקופה את
13 התמלוגים המגיעים למבקשת על פי הקריטריון הראשון, דהיינו סכום קבוע "פר תושב" בגין
14 אירועים שדמי הכניסה אליהם הינם עד 19 ₪.

15
16 14. על פי ההסכם, עיריית ת"א, עיריית הרצליה ועיריית רעננה (להלן: "המשיבות") חייבות
17 למבקשת בתשלום תמלוגי הדלתא בכל מקום בו מתקיים אירוע שדמי הכניסה בגינו הינם
18 מעל 19 ₪, תיאטראות, תערוכות, תזמורות וכדו', לרבות אירועים המתקיימים במתנ"סים,
19 חוגים, חדרי כושר, בריכות וכו', בין אירועים גדולים ובין אירועים קטנים, ובלבד שדמי
20 הכניסה אליהם עולים על 19 ₪.

21
22 15. המשיבות הפרו את ההסכם בכך שלא שילמו למבקשת את תמלוגי הדלתא לפי הקריטריון
23 השני.

24 המבקשת פנתה למשיבות פעמים רבות בע"פ ובכתב, לרבות פגישות, על מנת לנהל מו"מ
25 להסדרת הנושא, אולם הן המשיכו לא לשלם לה את תמלוגי הדלתא על פי הקריטריון השני.
26 המבקשת מפנה לחובה המוגברת והמחמירה החלה על רשויות ציבוריות לנהוג ביושר,
27 בהגינות ובתום לב.

28
29 16. לאור הפרת ההסכם על ידי המשיבות, השימוש שעושות המשיבות בחצריהן ביצירות
30 שברפרטואר של המבקשת מהווה הפרת זכויות יוצרים של המבקשת.

31

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

17. המשיבות אחראיות גם בגין עוולת גרם הפרת הסכם בכך שהן גורמות למבקשת להפר את ההסכמים שיש לה עם אגודות זרות.

18. המשיבות חייבות בדיווח למבקשת על כל האירועים שהתקיימו בתחומן ועל ידן כמוגדר בהסכם הנופלים במסגרת הקריטריון השני, שכן טבעו של הסכם רישיון מסוג ההסכם שהוא תלוי דיווח על הפעילות שנעשית על ידי המשתמש ברישיון.

19. באשר למש"מ, המבקשת אינה חולקת כי חתימתו על ההסכם הינה דקלרטיבית בלבד במישור מתן הרישיון, אולם לטענתה, המש"מ פנה לכל הרשויות שקיבלו מכתבי התראה מהמבקשת על אי קיום ההסכם על ידן ומנע את קיומו, בהודעה ששלח להן בדוא"ל שבה כתב שהוא ממליץ לרשויות שלא לסכם עם אקו"ם שום סיכום נקודתי בעניין התמלוגים לאור מחלוקת בסיסית בין המש"מ ואקו"ם, עד שהעניין ימוצה על ידי המש"מ (נספח י"ז לתצהיר ת/1). לטענת המבקשת, בכך יש משום הפרת ההסכם על ידי המש"מ, שהתחייב בהסכם לסייע לאקו"ם בכל דרך בטיפול בהסדר על פי ההסכם, ולקיים עמה מאמץ משותף לשיתוף פעולה, כולל תשלום תמלוגים טרם ביצוע השמעת היצירות ללא הרשאה מאקו"ם ולהעמיד אותן על הסיכון שפעולה בניגוד לכך מהווה הפרת זכויות יוצרים. בכך יש לטענת אקו"ם גם הפרת הסכם מצד המש"מ וגם גרם הפרת הסכם של המש"מ עם הרשויות המקומיות.

20. טענות המשיבים כי ההסכם אינו ישים ואינו בר ביצוע אינן נכונות. טענות המשיבים בהקשר זה אינן עולות כדי יותר מטעות בכדאיות ו/או בהערכת העסקה בלבד, ואין לקבלן. המבקשת טוענת עוד בעניין זה, כי עיריית הרצליה שילמה לה חלק מהתמלוגים גם על פי הקריטריון השני, דבר המלמד על כך שההסכם ישים.

21. לא חלה התיישנות כטענת המש"מ. כמו כן, לא חל שיהוי בהגשת התביעה, לא הטעיה, ולא שינוי חזית כטענת המשיבות.

עיקר טענות המשיבה 1 - עיריית ת"א

22. עיריית ת"א לא חתמה מעולם על ההסכם ולא הודיעה על הצטרפות אליו. לא הייתה גמירות דעת מצדה להתחייב בהסכם ולא השתכלל כל הסכם מחייב בין הצדדים. עיריית ת"א איננה מחויבת על פי ההסכם גם לא בדרך של התנהגות. העירייה רק שילמה למבקשת בפועל תמלוגים "פר תושב" לפי הקריטריון הראשון, ובמקביל ניהלה מו"מ עם המבקשת לגבי הקריטריון השני, בניסיון להגיע למודל תשלום ריאלי שיהיה שונה מהמודל שנקבע בהסכם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1 לתשלום בגין דמי כניסה שמעל 19 ₪. בכך, לא היה קיבול של ההסכם מצדה, שכן התנהגותה
2 של עיריית ת"א לא תאמה את ההצעה שבהסכם במלואה והיא היוותה הצעה חדשה מצדה,
3 היינו תשלום רק "פר תושב", ומאחר והמבקשת קיבלה את התשלום מעיריית ת"א ללא
4 מחאה, נוצר בכך בפועל קיבול של המבקשת להצעה החדשה.

5
6 23. ההסכם אינו בר ביצוע ואינו ישים. לשיטת המבקשת, הרשות נדרשת לאבחן כל יצירה
7 המושמעת בתחומה אם היא שייכת למבקשת ולתת למבקשת את רשימת היצירות שהושמעו,
8 לבדוק את כמות האנשים המגיעה בפועל לכל אירוע, חוג, הופעה, וכיו"ב ללא קשר לכמות
9 המוזמנים או המנויים, לבצע חתך של נתונים כמה שילם כל אדם שהגיע בפועל ואם קיבל
10 הנחה או שלא שילם כלל, לבדוק אם צדדים שלישיים היו שותפים לאירועים וההכנסות
11 מתחלקות בינם ובין הרשות, לדווח על כל אירוע ואירוע בנפרד בכל מוסד, מתנ"ס, חוג, קורס,
12 שיעור וכיו"ב, תוך בדיקת בחינת מספר האנשים, מספר המוזמנים, מספר ההנחות, מספר
13 ההשמעות של כל יצירה, וכו', ואין אפשרות ליישום מופרך שכזה. לא בכדי, אף רשות לא
14 שילמה למבקשת את התמלוגים שנדרשו על ידי המבקשת לפי הקריטריון השני. הרשויות גם
15 אמרו למבקשת במשך כל השנים שההסכם לא ישים ולכן גם נוהל המו"מ עמה. גם המבקשת
16 אמרה שיש צורך בחברה חיצונית שתאסוף את הנתונים המבוקשים על ידה לשם יישום
17 המנגנון על פי הקריטריון השני.

18
19 24. סעד האכיפה המבוקש אינו ישים אף הוא מאחר שאינו בר ביצוע. אין ולא הייתה כל אפשרות
20 ריאלית שהרשויות יאספו את מסד הנתונים המבוקשים על ידי המבקשת ואף אין ברשותם
21 נתונים אלה.

22
23 **עיקר טענות המשיבות 2 ו-3 - עיריית הרצליה ועיריית רעננה**

24
25 25. המשיבות 2 ו-3 אינן כופרות בכך שהן הצטרפו להסכם, ומעולם לא התכחשו לחובתן לשלם
26 תמלוגים למבקשת. המשיבות 2 ו-3 שילמו למבקשת במשך כל השנים את התשלומים "פר
27 תושב" לפי הקריטריון הראשון, ולגבי גופים נוספים קיימו את ההסכם במלואו ושילמו
28 לאקו"ם את תמלוגי הדלתא לפי הקריטריון השני.

29
30 26. סוגיית החוגים, מכוני כושר, מתנס"ים, קאנטרי ומקומות מעין אלו מעולם לא הוזכרה, לא
31 בהסכם, לא בפגישות ולא בתכתובות שבין הצדדים. כמו כן, לא נאמר בהסכם האופן שבו יש
32 ליישמו. בנוסף, במקרים אלו לא מדובר ב"דמי כניסה" אלא ב"דמי השתתפות".

33

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1 על פי הפרשנות שיש לפרש את ההסכם, לרבות על פי לשונו, כוונת הצדדים, הנוהג הפרשני
2 וההיגיון - תשלום התמלוגים "פר תושב" על פי הקריטריון הראשון מעניק "רישיון שמיכה".
3 "רישיון שמיכה" זה כולל תחתיו מגוון רחב של פעילויות אותן מקיימות העיריות, על
4 זרועותיהן השונות שבמסגרתם מושמעת מוסיקה, לרבות חוגים, קאנטרי, חדרי כושר,
5 בריכות, מרכזיות, וכו', כל אלה נכללים בתשלום "פר תושב", בעוד תמלוגי הדלתא
6 מתייחסים רק לביצועים פומביים של יצירות באירועים גדולים שדמי הכניסה אליהם הינם
7 מעל 19 ₪, שבגינם ברור היה כי יש להוסיף על התשלום "פר תושב". המשיבות 2 ו- 3
8 מסתמכות בפרשנותן הנ"ל על לשון ההסכם הכוללת את המונחים "ביצוע פומבי"
9 ו"אירועים", תכלית ההסכם וכוונת הצדדים, פרשנות ההסכם על ידי הצדדים והתנהגותם
10 במשך שנים. יש להחיל את הכלל של פרשנות הסכם נגד הצד המנסח ונגד הצד החזק בחוזה,
11 בהיות אקו"ם מונופול, ויש לתת להסכם פרשנות המקיימת אותו. כמו כן יש להימנע מפירוש
12 הסכם המטיל התחייבות בלתי סבירה על אחד הצדדים.
13

14 28. המשיבות 2 ו- 3 טוענות כי הן קיימו את ההסכם בהתאם להבנתן, בכך ששילמו באופן קבוע
15 את הסכום "פר תושב" על פי הקריטריון הראשון תמורת "רישיון השמיכה", ואף שילמו
16 סכומים רבים בגין תמלוגי הדלתא על פי הקריטריון השני.
17

18 כך, עיריית הרצליה דיווחה ושילמה למבקשת באופן קבוע את כל התשלומים בגין הדלתא
19 עבור המופעים שהיו בהיכל לאומנויות הבמה הרצליה, למעט אירועים שהתקיימו בו ללא
20 דמי כניסה וחוסים תחת התשלום "פר תושב" לפי הקריטריון הראשון, או אירועים שהופקו
21 על ידי גופים חיצוניים שאינם נכללים במסגרת ההסכם. כמו כן דיווחה עיריית הרצליה
22 לאקו"ם ושילמה עבור האירועים שהתקיימו באנסמבל תיאטרון הרצליה. באשר לתמורת
23 הקאמרית הרצליה, טוענת עיריית הרצליה שגוף זה אינו קיים היום, ולגבי העבר קרתה תקלה
24 אולם העירייה אינה מתכחשת לחובה שהייתה עליה לדווח ולשלם בגין האירועים שהתקיימו
25 בה. עיריית הרצליה טוענת באופן כללי כי מקום בו סברה שהיא מחויבת לשלם את הדלתא
26 ומקום בו ניתן היה לעשות כן, דהיינו בגופים מסודרים כמו בהיכל לאומנויות הבמה הרצליה
27 ואנסמבל תיאטרון הרצליה היא עשתה כן, להבדיל מחוגים קטנים במתנ"סים שלטענתה
28 אינם מהווים כלל אירועים.
29

30 לגבי עיריית רעננה, עירייה זו אינה מפיקה אירועים בעצמה פרט לאירועים שהכניסה אליהם
31 היא בחינם, ובמשך תקופה של כשנתיים דיווחה למבקשת על כל המופעים שהתקיימו
32 בתחומה. כך, טענה עיריית רעננה כי המשכן לאומנויות הבמה אינו מפיק אירועים בעצמו
33 והאירועים מופקים באמצעות אמנים וסוכניהם, ויתר האירועים הינם השכרות של אולמות
34 לאמנים שההסכם אינו חל עליהם, והם מדווחים ומשלמים ישירות למבקשת. באשר למירוץ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

- 1 רעננה שבמהלכו מושמעות יצירות, טוענת העירייה כי לדידה פעילויות אלו מכוסות על ידי
2 התשלום "פר תושב" שהיא משלמת למבקשת. מנגד, עיריית רעננה שילמה למבקשת בגין
3 ערבי זמר כשדמי הכניסה היו מעל 19 ₪.
4
- 5 29. לחילופין, ההסכם אינו בר אכיפה, אינו ישים ואינו בר ביצוע, אם תתקבל טענת המבקשת
6 לפיה החובה לשלם בגין הדלתא חלה גם על חוגים, חדרי כושר, בריכות וכדו'. עדי המשיבות
7 העידו כולם כי לא ניתן לדווח על כל חוג או כל פעילות. בית המשפט לא יוציא צו סרק שאינו
8 ניתן לביצוע.
9
- 10 30. אכיפת ההסכם היא בלתי צודקת בנסיבות העניין, וגם מסיבה זו אין לצוות על אכיפתו.
11
- 12 31. אין מדובר בטענות שהן בכדאיות העסקה, כטענת המבקשת. טענות המשיבות אינן נוגעות
13 לסכום התמלוגים שנקבע בהסכם אלא לקשיים בביצועו.
14
- 15 32. המבקשת השתתה בהגשת התובענה, ללא הצדקה, והמשיבות שינו בעקבות כך את מצבן
16 לרעה בכך שהמידע המבוקש מהן כיום אינו עוד בנמצא. גם אם יצוו ליתן דוח כלשהו לא יעלה
17 בידן למלא אחר הצו. העד מטעם עיריית רעננה העיד שניתן לשחזר את המידע שנה אחת
18 אחורה לכל היותר. המבקשת גם הגישה את תובענתה במהלך מו"מ שהתקיים בין הצדדים.
19
- 20 33. תביעתה של המבקשת הינה מסווה של הליך לגילוי מסמכים או תביעה למתן חשבונות, עבור
21 תביעות כספיות עתידיות, שאינו למסגרת הליך של המרצת פתיחה. דרישה לסעדים
22 אופרטיביים לקבלת דוחות בנוגע למופעים ואירועים, הינה בניגוד לדין, ולא ניתן להגיש
23 תביעה בגין עוולה נזיקית של גרם הפרת חוזה במסגרת סעד הצהרתי.
24
- 25 **עיקר טענות המשיב 4 - מרכז השלטון המקומי**
26
- 27 34. ההסכם עליו חתם המש"מ עם המבקשת הינו הסכם מסגרת בלבד, ומדובר בו רק על המלצה
28 של המש"מ לרשויות. המש"מ איננו גוף שיכול לחייב את הרשויות המקומיות ואינו יכול
29 לחייב את הרשויות לקבל את ההסכם. המש"מ גם פרסם חוזר מנכ"ל בסמוך לאחר חתימת
30 ההסכם ולאחר מכן, על פי ההסכם. טענות המבקשת נגד המש"מ מתבססות על דוא"ל בודד
31 ששלח המש"מ ביום 4.5.09, תשע שנים לאחר חתימת ההסכם. בדוא"ל זה לא הורה המש"מ
32 לרשויות להפסיק לדווח או לשלם למבקשת. כל שנאמר בו היה רק משום המלצה שלא לסכם
33 הסדר נקודתי עם המבקשת עד מיצויו של המו"מ המתנהל בין הצדדים בנוגע למנגנון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1 התשלום על פי הקריטריון השני. בכך אין משום הפרת ההסכם על ידי המש"מ ולא גרם הפרת
2 חוזה.

3
4 35. המש"מ חוזר על טענות המשיבה 1 בדבר אי ישימות ההסכם ועל כך שהצדדים קיימו מו"מ
5 בו נבחן החלפת מודל התשלום על פי הקריטריון השני, לאור חוסר ישימותו, למודל ריאלי.
6 המש"מ מפנה לכך שאין אף רשות אשר ביכולתה לקיים את מודל התשלום על פי הקריטריון
7 השני בשל אי ישימותו. המש"מ גם טוען שמרבית חיוביו בהסכם התיישנו.

עיקר טענות המבקשת בסיכומי תשובתה

8
9
10
11 36. המבקשת טוענת בסיכומי תשובתה כי ההסכם ישים ובר ביצוע. לצורך הפקת אירועים
12 ציבוריים נדרשת ממילא "טופסולוגיה" מרובה וקבלת אישורים מגורמים ורשויות שונים
13 ולמסור נתונים רבים ועל כן ניתן גם לספק את הנתונים המבוקשים על ידי אקו"ם. הוא הדין
14 לגבי מתנס"ים, חדרי כושר וכדו'.

15
16 37. טענת עיריית ת"א שהפכה כביכול ל"מציע" ואקו"ם ל"ניצע" הינה הרחבת חזית. מדובר
17 בכריתת הסכם בדרך של התנהגות שמקבילה למתן הודעת קיבול, ולמצער בנטילה ללא
18 תשלום של נכס השייך למבקשת.

19
20 38. המבקשת חולקת על הפרשנות שנותנות המשיבות להסכם. לטענתה, פרשנות ההסכם על פי
21 כוונת הצדדים הייתה שכל הופעה שדמי ההשתתפות או דמי הכניסה אליה לאדם גבוהים מ-
22 19 ₪, מצריכה תשלום נוסף של הדלתא מעבר לתשלום "פר תושב". עובדה גם שהיו רשויות
23 ששילמו את הדלתא.

24
25 39. המבקשת דוחה את טענת המשיבות 2 ו-3 לפיה התשלום לחדרי כושר, חוגים במתנ"סים
26 וכדו' אינם מהווים "דמי כניסה" אלא "דמי השתתפות". משמעות כרטיס בדמי כניסה זהה
27 למשמעות של דמי השתתפות. בשני המקרים משלמים סכום מסוים על מנת להיכנס
28 ולהשתתף בפעילות.

29
30 40. המבקשת טוענת כי התשלום "פר תושב" אינו מקנה "רישיון שמיכה" למשיבות, כטענתן.
31 הטענה בדבר "שימוש הוגן" על פי חוק זכויות יוצרים הועלתה רק בשלב הסיכומים ומהווה
32 הרחבת חזית אסורה. בכל מקרה, הטענה גם אינה נכונה, שכן אופי השימוש ביצירות מוגנות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1 במתנס"ים, בחדרי כושר וכדו' הוא, בין השאר, עסקי. מרגע שמעורב תשלום, השימוש הוא
2 עסקי – מסחרי בתשלום, והרציונל של שימוש הוגן לא רלוונטי עוד.
3
4 41. המבקשת טוענת שיש לדחות את טענת המשיבות כי המבקשת היא הצד החזק או "המונופול
5 הגדול", שכן המשיבות עושות כל שברצונן, משתמשות ביצירות מוגנות ואינן משלמות בגינן.
6
7 42. לגבי המש"מ, המבקשת טוענת כי הוא לא התחייב בהסכם רק "להמליץ", אלא התחייב
8 למאמץ משותף ולשיתוף פעולה להגברת והחדרת המודעות ולפעילות הסברה בקרב הרשויות
9 והחייב בקבלת הרשאה מאקו"ם ותשלום תמלוגים לה. במציאות לא עמד בהתחייבויותיו
10 ואף "תקע מקל בגלגליה" כששלח לרשויות את הדוא"ל מיום 4.5.09.

דיון והכרעה

האם ההסכם מחייב את כל המשיבות

16 43. עיריית הרצליה ועיריית רעננה הצטרפו להסכם בהודעות בכתב ששלחו למבקשת ועל כן ודאי
17 היו מחויבות על פיו. הן גם לא חולקות על כך. הוא הדין לגבי המש"מ שחתם בעצמו על
18 ההסכם.

20 44. בכל הנוגע לעיריית ת"א - עיריית ת"א לא חתמה מעולם על ההסכם וגם לא הודיעה על
21 הצטרפות אליו. עם זאת, עיריית ת"א שילמה לאקו"ם במשך כל השנים את התשלום "פר
22 תושב" לפי הקריטריון הראשון שבהסכם. התשלום בגין מופעים שדמי הכניסה אליהם היו
23 מעל 19 ₪ לפי הקריטריון השני, לא שולם על ידי עיריית ת"א למן ההתחלה. לטענת אקו"ם,
24 העובדה שעיריית ת"א שילמה לה על פי ההסכם, גם אם בחלקו, יש בה כדי ללמד על כך
25 שראתה את עצמה מחויבת בהסכם בדרך של התנהגות. אקו"ם גם מסתמכת בין השאר, על
26 עדותו של גזבר עיריית ת"א, מר משה גילצר (להלן: "גילצר"), שלטענתה העיד שעיריית ת"א
27 קיימה את ההסכם בהתנהגות ואינה מתכחשת לו, והודה שמגיע תשלום לאקו"ם על אירועים
28 בהם נגבה סכום גבוה מ- 19 ₪.

30 ואולם לא זה מה שנאמר על ידי מר גילצר. הבאת דבריו של מר גילצר על ידי המבקשת נעשתה
31 באופן חלקי בלבד. מר גילצר אישר שעיריית ת"א משלמת לאקו"ם על פי החלק הראשון ובכך
32 היא מתנהגת על פי ההסכם, אך המשיך ואמר שהיא איננה מחויבת בהסכם ולא חתמה עליו
33 מן הרגע הראשון כיוון שראתה שהתשלום על פי הקריטריון השני איננו ישים. מר גילצר לא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

- 1 התכחש לכך שמגיע לאקו"ם תשלום גם בגין אירועים שדמי הכניסה בגינם הינם מעל 19 ₪,
2 אולם אמר כי הצדדים לא הגיעו להסכם על האופן שבו ישולם תשלום זה, כאשר לא ניתן
3 לשלם אותו בהתאם להסכם, ומודל שנבנה על ידי העירייה לצורך התשלום לא התקבל על ידי
4 אקו"ם. בעניין זה ניהלו הצדדים ביניהם מו"מ ממושך ולא הגיעו בסופם של דברים
5 להסכמות.
- 6
- 7 כך למשל, אמר מר גילצר בעדותו: "אני חושב שלאקו"ם ולאמני אקו"ם אין בכלל ספק, מגיע
8 תשלום על זכויות יוצרים. לצורך העניין הזה בנינו מודל..." (פרוט', עמ' 98, שו' 16-18).
9 ובהמשך: "אנחנו לא כופרים בזה שמגיע לאקו"ם זכויות יוצרים על השמעות מעל 19 שקל
10 לבן אדם במחיר דאז. השאלה היא איך לכמת? כל העניין הוא, הבעיה היא של כימות
11 הסכום" (עמ' 99, שו' 9-11). וכך: "אין מצב שאנחנו באנו ואמרנו מעולם שלא מגיע לכם סכום
12 והראיה שאנחנו משלמים וגם אקו"ם מקבלים מאתנו את הסכום העיקרי... לא הצטרפנו,
13 לא חתמנו על ההסכם רק בגלל שהוא לא ישים החלק השני שלו... אז לא חתמנו עליו אבל
14 אנחנו מתנהגים על פיו ומשלמים את החלק העיקרי שלו" (עמ' 116, שו' 28 - עמ' 117, שו'
15 2). ובהמשך: "יש מצב עובדתי, לא חתמנו על ההסכם. אנחנו וגם אקו"ם מתנהגים, אנחנו
16 ואקו"ם, אנחנו משלמים, אקו"ם מקבלים. אנחנו מבצעים את האירועים, משלמים עליהם,
17 אנחנו מתנהגים בהתאם לקווים של ההסכם... (עמ' 118, שו' 21-24). ועוד: "ההבדל הוא
18 שאנחנו שמנו לב לזה מיד ולכן גם לא חתמנו כי הרי לא מצפים מאתנו לחתום על משהו שאי
19 אפשר לקיים אותו" (עמ' 118, שו' 29-31).
- 20
- 21 45. אינני מקבל את טענת אקו"ם לפיה עיריית ת"א מחויבת בדרך של התנהגות בכל
22 ההתחייבויות על פי ההסכם. אקו"ם ידעה שהעירייה לא חתמה ולא הצטרפה להסכם. אקו"ם
23 ידעת שהעירייה שילמה לה רק את התשלום "פר תושב" לפי הקריטריון השני, ולא שילמה
24 ולא הסכימה לשלם לה את התשלום על פי הקריטריון השני. הצדדים ניהלו ביניהם מו"מ
25 ממושך לגבי אופן התשלום עבור האירועים שדמי הכניסה בגינם מעל 19 ₪, לרבות מודלים
26 שהוצעו על ידי הצדדים. אקו"ם לא נקטה אף פעם בצעד כלשהו כלפי עיריית ת"א בשל אי
27 תשלומה עבור האירועים שדמי הכניסה מעל 19 ₪. אקו"ם לא תבעה את עיריית ת"א ולא
28 ביקשה להוציא נגדה צו מניעה שיאסור עליה השמעות במופעים שמעל 19 ₪, עד להגשת
29 התובענה דן בשנת 2012 - 12 שנים לאחר שנחתם הסכם המסגרת. אקו"ם אינה יכולה לבוא
30 היום ולטעון שהתשלום החלקי ששילמה עיריית ת"א, מחייב אותה בכל החוזה כולו.
31 התשלום "פר תושב" של עיריית ת"א הוא חלק אחד בלבד מן ההסכם, ואין בכך כדי לצרפה
32 בעל כורחה גם לחלק השני של ההסכם שמעולם לא הסכימה לו ולא התחייבה בו ואף פעם
33 לא שילמה על פיו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 46. אקו"ם מסתמכת בסיכומיה גם על שני מכתבים שנשלחו לאקו"ם על ידי עו"ד גלי כרמון,
- 3 עוזרת ראשית ליועמ"ש עיריית ת"א, מתאריך 1.11.09 (ת/5) ומתאריך 21.3.10 (ת/4).
- 4 בתצהירה מסתמכת הגב' הדר העדה מטעם אקו"ם על סיכום פגישה מיום 7.11.99 במשרדי
- 5 עיריית ת"א שנערך על ידי אקו"ם (נספח ו'1 לתצהיר ת/1), ועל מכתב אקו"ם לעירייה מיום
- 6 5.11.00 (נספח ו'2 לתצהיר ת/1) (סעיף 14 בתצהיר ת/1). בתצהירה טוענת הגב' הדר שבכך
- 7 אימצה המשיבה בהתנהגותה את הוראות ההסכם כבר בשנת 1999. בעדותה, אמרה הגב'
- 8 הדר שאקו"ם מסתמכת על מכתביה של עו"ד גל כרמון מהעירייה ועל סיכום פגישה בין
- 9 הצדדים מיום 13.6.07 (נכלל בנספח י' בתצהיר הדר ת/1).
- 10
- 11 המכתב מיום 1.11.09 מתייחס להשמעת השיר "גן השקמים" כמוסיקת רקע באתר הארכיון
- 12 העירוני של עיריית ת"א, ועו"ד כרמון כותבת בו בסעיף 3 שבו כדלהלן: **"אבקש לדעת האם**
- 13 **במסגרת ההסדר שיש לרשויות מקומיות עם מרכז השלטון המקומי ניתן לבצע פעולה מסוג**
- 14 **זה ללא תוספת כספית"**.
- 15
- 16 המכתב מיום 21.3.10 מתייחס למרכז ענב שבתל אביב, ובסעיף 2 שבו כותבת עו"ד כרמון
- 17 כדלהלן: **"מרכז ענב הינו חלק מהעירייה נכלל באירועי העירייה בתשלום הגלובאלי. הענקת**
- 18 **רישיון לעיריית תל אביב בהסדר הכולל של מרכז השלטון המקומי, כמוה כהענקת רישיון**
- 19 **למרכז ענב"**. בסעיף 4 במכתב נכתב: **"בנסיבות העניין רישיונו של מרכז ענב מתחדש ביחד**
- 20 **עם הרישיון הכללי של עיריית תל אביב"**.
- 21
- 22 בסיכום הפגישה מיום 7.11.99, שנעשה על ידי אקו"ם, אליו הפנתה הגב' הדר בתצהירה, דובר
- 23 על שיעור התמלוגים פר קפיטה לשנים '99 ו-2000, וכן נכתב בסעיף 2 שבו: **"הועבר טיוטת**
- 24 **הסכם לעו"ד הראלה אברהם שסוכמה, אך טרם נחתמה על מרכז השלטון, תוך התאמת**
- 25 **הנתונים לעיריית ת"א"**.
- 26
- 27 במכתב מיום 5.11.00 כותבת אקו"ם לעיריית ת"א, בין השאר: **"החל מ- 2001 תצטרף**
- 28 **העירייה להסכם שנחתם עם מרכז השלטון המקומי ותשלם את הסכומים הנקובים שם"**.
- 29
- 30 בסיכום פגישה מיום 13.6.07 נכתב, בין השאר, עניין התשלום השנתי "פר תושב", וכן נכתב
- 31 בין השאר כדלהלן: **"לגבי אירועים מעל 19 ₪ - יש מסמך שנעשה על ידי כרמלה משנת**
- 32 **2001. גילצר רוצה ללמוד ולעבד את הנתונים ולדון בהם בפגישה הבאה שתקע לעוד 3**
- 33 **שבועות. מנשה ביקש לעדכן אותו לפני הפגישה בתוצאות ובנתונים שיתקבלו על ידי גילצר"**.
- 34 **ובהמשך: "לגבי אירועים שהעירייה מגדירה כמופקים על ידה ובחסות חברות מסחריות –**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1 מדובר על 4 אירועים... גילצר אינו מוכן לדון בנושא מאחר ולטענתו מדובר בסוגיה משפטית
2 השייכת להסכם עם מרכז השלטון המקומי, ובמסגרת זו ניתן לדון בהם".
3

4 47. אינני רואה עין בעין עם טענת אקו"ם בעניין מחויבות עיריית ת"א על פי ההסכם, לא בדרך
5 התנהגות ולא על פי המסמכים הנ"ל. כאמור, עיריית ת"א לא הצטרפה מעולם להסכם, וגם
6 התנהגותה במשך השנים אינה מלמדת על הצטרפות להסכם. להפך, במהלך ההתכתבויות
7 והדיונים השונים שניהלו הצדדים, ניסו להגיע ביניהם להסדר שונה מזה שבהסכם ולמודל
8 אחר מהכתוב בו בכל הנוגע לאירועים שדמי הכניסה אליהם מעל 19 ₪, דבר המלמד שלא
9 הייתה הסכמה למה שנכתב בהסכם בעניין זה.

10
11 אינני רואה במסמכים שפורטו לעיל, ויצויין כי בסיכומיה הסתמכה אקו"ם רק על המכתבים
12 של עו"ד כרמון מיום 1.11.09 ומיום 21.3.10, משום הסכמה מצד עיריית ת"א להסכם. לבד
13 מכך שמדובר במכתבים בודדים מתוך כמות רבה מאוד של תכתובות ופגישות שהיו בין
14 הצדדים כעולה מהנספחים הרבים שצורפו לתצהירים, אין באף מכתב או סיכום פגישה
15 התחייבות של עיריית ת"א לכל הוראות ההסכם. גם כשנכתב בסיכום פגישה על שליחת
16 טיוטה של הסכם לעירייה, איננו יודעים מה נכלל באותה טיוטה ובכל מקרה לא נחתם
17 בעקבותיה, ככל שנשלחה, כל הסכם בין אקו"ם ובין עיריית ת"א, דבר המלמד על חילוקי
18 דעות שהיו בעניין זה, כפי שטוענת עיריית ת"א. הוא הדין בעניין סיכום הפגישה מיום
19 13.6.07, שבה מסרב גילצר מטעם העירייה לדון בארבעה אירועים באומרו שמדובר בסוגייה
20 משפטית שצריכה להיפתר במסגרת השלטון המקומי, ולגבי כלל האירועים שמעל 19 ₪ עולה
21 שהצדדים היו במו"מ ולא נתקבלו כל הסכמות.

22
23 בעדותה, בהתייחסה לסיכום הפגישה מיום 13.6.07, אמרה גב' הדר: "עצם הסיכום הזה
24 שמתייחס, היא יכלה להגיד אני לא מקבלת... מהסיכום הזה אדוני ניתן ללמוד שהעירייה
25 כן מתייחסת לאירועים מעל 19, היא מבינה שצריך לשלם בעבורם מתוך הסיכום, הרי זה
26 לא היה נרשם, הם היו אומרים – אנחנו לא מעוניינים, לא מקבלים את ההסכם ולכו לשלום
27 אקום. זה לא מה שכתוב כאן. הם טרחו והפנו את המסמך שצריכה להכין גב' כרמלה
28 מהעירייה. זה נכון שזה לא כתוב מודעת ומקבלת על עצמה אבל בהתנהגות ובאסמכתאות
29 האלה שהצגתי לפני כן, המכתבים של עו"ד גלי כרמון וסיכום הפגישה של עיריית תל אביב,
30 מעיד שהעירייה קיבלה על עצמה את ההסכם, היא מדברת עליו" (פרוט', עמ' 31, שו' 21-
31 14). ברוח זו המשיכה הגב' הדר ואמרה: "עיריית תל אביב לא הייתה טורחת, מתוך המסמך
32 הזה, לגבי אירועים מעל 19 ₪ וגם יש איזה מסמך שהם צריכים להכין אילולא קיבלה על
33 עצמה. היא לא אמרה – אני קיבלתי על עצמי, היא דנה על זה ואיך אפשר ליישם את זה,
34 זאת המשמעות" (עמ' 31, שו' 30 – עמ' 32, שו' 1). ובהמשך אמרה כי עצם העובדה שעיריית

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ת"א הייתה מוכנה לדבר על תשלום מעל 19 ₪, מראה שעיריית ת"א קיבלה על עצמה את
2 ההסכם בעניין זה (עמ' 32, שו' 5-10). הגב' הדר אף אמרה: **"אני הייתי שותפה גם לדרישה**
3 **הזאת** [כנראה לפגישה-א.מ.], **אני יודעת את הלך הרוחות"** (עמ' 32, שו' 1-2).
4
5 דבריה של הגב' הדר בעדותה כאילו עולה מהמכתבים וסיכומי הפגישות שעיריית ת"א קיבלה
6 על עצמה את ההסכם, אינם יותר מאשר פרשנות ומסקנות שלה, שאין להם ביטוי של ממש
7 בכתובים ובפגישות שהיו בין הצדדים. העובדה שעיריית ת"א דיברה והתייחסה לאירועים
8 שדמי הכניסה בגינם מעל 19 ₪, אינה מלמדת כל עיקר שהיא קיבלה על עצמה את ההסכם
9 בעניין זה. מכל העדויות עלה שעיריית ת"א אמנם אמרה שהיא מכירה בכך שצריך לשלם
10 לאקו"ם בגין האירועים שדמי הכניסה בגינם הינם מעל 19 ₪, אולם חלקה בתוקף, מן הרגע
11 הראשון ובמשך כל השנים, על מנגנון התשלום שהופיע בהסכם בגין אירועים אלו.
12
13 48. מר גילצר, שהיה בזמנו מנהל אגף החשבות בעיריית ת"א, ולאחר מכן גזבר העירייה, והיה
14 שותף מטעם העירייה לפגישות שהתנהלו בין הצדדים, העיד בעדותו בעניין עמדת עיריית ת"א
15 בנוגע לאירועים שמעל 19 ₪, כדלהלן: **"לא הצטרפנו, לא חתמנו על ההסכם רק בגלל שהוא**
16 **לא ישים החלק השני שלו. וכי יעלה על הדעת שאני אחתום על הסכם כגזבר עירייה שיש**
17 **לי אחריות סטטוטורית על הסכם שאני יודע שאי אפשר לקיים אותו?..."** (פרוט', עמ' 116,
18 שו' 31 – עמ' 117, שו' 1). וכך: **"... כולם לא יכולים כי הם לא יכולים לדווח לכם אז הם**
19 **משלמים רק את החלק הראשון. ההבדל הוא שאנחנו שמנו לב לזה מיידי ולכן גם לא חתמנו**
20 **כי הרי לא מצפים מאתנו לחתום על משהו שאי אפשר לקיים אותו"** (עמ' 118, שו' 28-31).
21 מר גילצר אמר שמכתביה של עו"ד כרמון התייחסו נקודתית למרכז ענב שאקו"ם התייחסה
22 אליו כאילו הוא גוף נפרד מהעירייה ועו"ד כרמון השיבה שהוא חלק אינטגרלי מהעירייה,
23 והמכתב השני התייחס להשמעת שיר ספציפי באתר הארכיון העירוני של העירייה במטרה
24 לבדוק אם הוא נמצא תחת החלק שהעירייה מיישמת בהסכם: **"זה מראה שעיריית תל אביב**
25 **מדקדקת כקלה כחמורה. כלומר מה שאנחנו באמת לא יכולים ליישם, אנחנו לא ניישם, אבל**
26 **מה שעוד אפשר לשאול ולברר אנחנו עושים את זה יזום על ידנו... אף אחד במרכז שלטון**
27 **מקומי לא מקיים את ההסכם של כי הוא בלתי ניתן לקיום, אז אנחנו באים ושואלים"** (עמ'
28 120, שו' 18-23).
29
30 אמנם הגב' הדר טענה שהיא השתתפה בפגישות, אולם מנגד גם מר גילצר מטעם עיריית ת"א
31 השתתף באותן פגישות ובמו"מ עם אקו"ם והוא העיד את ההפך הגמור.
32
33 49. כאמור, אינני רואה במכתבים, וגם לא בסיכומי הפגישה, כהודעה או הצהרה של עיריית ת"א
34 כמי שמכירה או מסכימה לתשלום בגין אירועים שדמי הכניסה אליהם הינם מעל 19 ₪ לפי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1 הקריטריון השני בהסכם. מעדותו של מר גילצר עולה בבירור כי עיריית ת"א ראתה את עצמה
2 כמי שמקיימת את ההסכם בחלקו הראשון מרצונה, אולם לא ראתה עצמה אף פעם מחויבת
3 לחלק השני של ההסכם ביודעה שהיא לא חתמה על ההסכם ולא הצטרפה אליו ושעל כן הוא
4 אינו מחייב אותה. אין במכתבים ובסיכומי הפגישה שהובאו, שהם אך חלק ממכלול שלם,
5 כדי להפוך את התנהלות והתנהגות עיריית ת"א כאילו הסכימה להסכם כולו. המצב לפיו
6 עיריית ת"א קיימה כל הזמן חלק אחד בלבד מתוך ההסכם, אינו מחייב אותה בשל כך בכל
7 ההסכם לרבות חלקים שלא הסכימה להם אף פעם.

8
9 50. מסקנת האמור לעיל היא, שעיריית ת"א איננה מחויבת על פי ההסכם בכל הנוגע לתשלום
10 עבור אירועים שדמי הכניסה בגינם הינם מעל 19 ₪ כפי שכתוב בהסכם בעניין זה.

האם ההסכם ישים ובר ביצוע

11
12
13
14 51. אין חולק שהמשיבות שילמו לאקו"ם "פר תושב" בגין אירועים שדמי הכניסה בגינם היו עד
15 19 ₪ על פי הקריטריון הראשון. המחלוקת בין הצדדים הינה לגבי הקריטריון השני, היינו
16 אירועים שדמי הכניסה בגינם הינם מעל 19 ₪ לפי הקריטריון השני בהסכם. אין חולק גם
17 שתשלומים בגין האירועים על פי הקריטריון השני לא שולמו על ידי המשיבות 2 ו-3, עיריית
18 הרצליה ועיריית רעננה, למעט שני גופים בגינם שילמה עיריית הרצליה ושלישי שלא שולם
19 "בטעות". טענתן העיקרית של המשיבות 2 ו-3 היא שהתשלום בגין אירועים על פי הקריטריון
20 השני אינו בר ביצוע ואינו ישים בכל הנוגע למרבית האירועים והמקומות שאקו"ם דורשת
21 תשלום בגינם, כגון חוגים, חדרי כושר, קאנטרי, בריכות וכדו' (להלן, ומבלי שההגדרה תמצה:
22 "האירועים הקטנים"). עיריית רעננה גם טוענת שכלל איננה מקיימת הופעות ציבוריות
23 בתחומה.

24
25 52. לצורך הכרעה בטענות שהעלו המשיבות 2 ו-3 בעניין ישימות אפשרות ביצועו של ההסכם,
26 אין מנוס מלהיכנס לפרשנות ההסכם. לשיטת המבקשת, ההסכם פשוט ומדבר בעד עצמו.
27 בגין אירועים שדמי הכניסה אליהם מתחת ל- 19 ₪ התשלום הוא שנתי "פר תושב" לפי
28 הקריטריון הראשון, ובגין אירועים שדמי הכניסה אליהם מעל 19 ₪ התשלום הוא 3%
29 מהדלתא שבין 19 ₪ לתשלום בפועל, לפי הקריטריון השני שבהסכם. מבחינת המבקשת
30 החלוקה היא דיכוטומית גרידא וחד משמעית, כשהפרמטר היחיד הוא גובה דמי הכניסה, או
31 מתחת ל- 19 ₪ או מעל 19 ₪, ללא תלות בטיבו ומיקומו של האירוע או במספר המשתתפים
32 בו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

53. המבקשת דורשת את תשלום התמלוגים משום שלטענתה כך כתוב בהסכם שהמשיבות 2 ו- 3 מחויבות בו. יש לבדוק, על כן, מה כתוב בהסכם בכל הנוגע לחיובי המשיבות. בהקשר זה ייאמר כבר בתחילה, כי אין מקום לקבל את טענת המבקשת לפיה המשיבות לא טענו קודם לכן את טענותיהן בעניין פרשנות ההסכם, שכן מרגע שבית המשפט צריך להכריע אם על המשיבות 2 ו- 3 לשלם על פי ההסכם, עליו לבדוק מה נאמר באותו הסכם ומהו בדיוק החיוב שבו.

54. סעיף 4.1 ו- 4.1.1 בהסכם אומר כדלקמן:

4.1 הרשיון כולל

4.1.1 ביצוע פומבי של יצירות מרפרטואר אקו"ם (לא כולל הקלטה/הסרטה) באמצעי השמעה מכניים והופעות חיות של אמנים בתחומי השיפוט של הרשויות על ידי הרשויות עצמן ועל ידי מתנ"סים, עמותות ותאגידי עירוניים שבשליטתן. הרשיון יינתן בגין אירועים אשר ההשתתפות בהם היא בלא דמי כניסה, ובנוסף, בגין אירועים שהכניסה אליהם בתשלום והתמורה מועברת במלואה לקופת הרשות, למתנ"ס, לעמותה או לתאגיד עירוני שבשליטתה בתנאים שלהלן:

". . .

55. סעיף ההגדרות בהסכם מגדיר "ביצוע פומבי" כדלהלן:

"ביצוע פומבי" - פירושו השמעה בפומבי של יצירות מרפרטואר אקו"ם על ידי כל גורם שהוא מרדיו, מטלוויזיה, מתקליט כהגדרתו להלן ו/או מכל רשמת קול אחרת – במקומות ציבוריים, כהגדרתם להלן שבשטח הרשות בלבד".

"מקומות ציבוריים" – מוקדי בידור ציבוריים שאינם מסגרת ביתית – פרטית".

(סעיף 2 בהסכם).

56. בהתאם להגדרות שבהסכם, כל אירוע שאינו ביצוע פומבי ואינו במוקד בידור ציבורי, אינו נכלל במסגרת האירועים שיש בגינם תשלום ואינם נכללים ברישיון. לצורך כך יש לבדוק גם מהם "אירועים" ומה כולל המונח "אירוע".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1
2 המונח "אירועים" אינו מוגדר בהסכם. עם זאת, לא כל התכנסות של אנשים הינה "אירוע".
3 לשם כך יש להיעזר בהגדרה המצויה במילון אבן שושן, המגדיר "אירוע": "1. מקרה, מארע...
4 2. הופעה מתוכננת: ארועים אמנותיים ביום העצמאות" (אבן שושן, המילון החדש, מהדורה
5 מורחבת, תשמ"ה). מדובר, אפוא, בתשלום עבור אירוע שהוא הופעה מתוכננת, שביצועה
6 נעשה בפומבי במוקד בילוי ציבורי. יש צורך, אם כן, שלא יהיה מדובר בפעילות סתם, אלא
7 בכזו שיש בה הופעה. ראו בהקשר זה גם מכתב אקו"ם למש"מ מיום 11.7.02 (ת/15), שבו
8 כותבת המבקשת בנוסח שהיא מבקשת שהמש"מ יכתוב לרשויות כשלהלן: "אקו"ם הפנתה
9 אותנו למכתבים הרבים שנשלחו אליכם בנושא ההופעות בתשלום". ובהמשך, "ולצערנו הרב
10 היא מתכוונת להגיש נגדכם תביעות על עריכת מופעים בתשלום..." (ההדגשות אינן במקור).
11 גם אקו"ם ראתה, אם כן, במונח "אירוע" כאירוע שיש בו משום הופעה.
12
13 המונח "מוקד בידור ציבורי" שמופיע בהגדרת "מקומות ציבוריים" אינו מוגדר אף הוא
14 בהסכם. לא כל מקום שאינו מסגרת ביתית - פרטית הינו באופן אוטומטי מקום ציבורי על פי
15 ההגדרה שבהסכם. ייתכנו אירועים שאינם במסגרת ביתית פרטית ועדיין לא ייחשבו כמקום
16 ציבורי במידה ואינם מהווים "מוקד בידור ציבורי". ניתן לראות כמוקד בידור ציבורי כל
17 מקום ציבורי שיש בו משום "מוקד בידור", כמו אולם הופעות, תיאטרון, מתנ"ס בהיבטים
18 מסוימים (הופעה פומבית באולם במתנ"ס) וכדו', ומנגד בתי ספר, ספריות, וכדו', אינם מוקדי
19 בידור ככל שמדובר במהלך הפעילות הרגילה שלהם. לגבי הרקדות, ככל שאלו נעשות במסגרת
20 חוגים הרי שאין מדובר ב"אירוע" שכן אין בהם משום "הופעה מתוכננת", גם אם נעשות
21 במוקד בידור ציבורי. לעומת זאת, אם מדובר בהרקדה שמיועדת לציבור הרחב ולא למשתתפי
22 חוג מסוים, במקום פומבי שהוא גם מקום בידור ציבורי אם מדובר בהופעה מתוכננת, וכאשר
23 נגבים דמי כניסה מעל 19 ₪ מכל משתתף, יש לשלם בגינה את תמלוגי הדלתא.
24 שאלה היא לגבי בריכות, חדרי כושר, ומתקני ספורט, האם הם מוקדי בידור ציבוריים,
25 ולצורך זה האם מקומות בילוי ציבוריים כשלעצמם מהווים מוקדי בידור ציבוריים. לטעמי,
26 יש מקומות בילוי שהינם מוקדי בידור אולם לא כל מקום בילוי הינו גם מוקד בידור. בהיבט
27 זה, נראה כי בריכה וחדרי כושר אין בהם מוקדי בידור ציבוריים אלא הם יותר מקומות בילוי.
28 גם הפעילות הרגילה המתבצעת בהם אין בה משום "אירוע", דהיינו הופעה מתוכננת.
29 עם זאת, אירוע פומבי שנעשה במקומות בילוי כמו הופעה בבריכה או הופעה במתנ"ס, הינו
30 אירוע שיש לגבות בגינו תמלוגים אם דמי הכניסה בגינו עולים על 19 ₪, אולם זאת לא לגבי
31 מנויים, ככל שאין גובים מהם תשלום נפרד בגין הכניסה להופעה, שכן קשה ואף לא ניתן
32 לחשב את עלות ההופעה לגביהם, ואילו לגבי מי שאינו מנוי ומשלם דמי כניסה מעל 19 ₪, יש
33 לשלם את הדלתא בגינו. בהקשר זה יוער כי איני מקבל את ההבחנה שעשו המשיבות בין "דמי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

- 1 כניסה" ו"דמי השתתפות" בחוגים וכדו'. אני מקבל בעניין זה עמדת המבקשת שמדובר
2 באותה משמעות.
3
4 57. לאור האמור, ומלשון ההסכם, גם בלי להיכנס לטענות המשיבות 2 ו-3 בדבר תכליתו וכוונתו,
5 המוכחים על ידי המבקשת, נראה שיש להפריד בין חוגים, מתקני ספורט, חדרי כושר,
6 ספריות עירוניות, וכדו', אשר אינם יכולים להיחשב כ"אירוע" על פי ההסכם, שכן אין בהם
7 משום "הופעה", וממילא אינם "הופעה מתוכננת", ובדרך כלל הם אינם נעשים במוקדי בידור.
8 יחד עם זאת, "אירוע" אשר נעשה במקום שהוא מוקד בידור ציבורי, יש לשלם בגינו את
9 התמלוגים על פי הקבוע בהסכם, תהא כמות האנשים המשתתפים בו אשר תהא.
10
11 58. בכל הנוגע ל"ביצוע פומבי" של יצירות מרפרטואר המבקשת, שקבענו לעיל שאין נכללות
12 תחת המונח "אירוע" בהסכם – המשיבות 2 ו-3 טוענות כי מטרת ההסכם הייתה להגדיר את
13 היחסים בין המבקשת לרשויות בכל הקשור לביצועים פומביים של יצירות מרפרטואר
14 המבקשת, וכי כוונת הצדדים הייתה ליתן רישיון לביצועים פומביים בגין כל הפעילות הנכנסת
15 תחת הגדרה זו, לרבות חוגים, מתנ"סים, חדרי כושר, בריכות, קאנטרי, ספריות עירוניות וכו',
16 שלטענתן הן פעילויות לרווחת הציבור והתשלום בגין מסובסד ואינו רווחי, תמורת תשלום
17 "פר תושב", אשר מהווה מבחינה זו "רישיון שמיכה" לפעילויות כאלו, דבר העולה בקנה אחד
18 גם עם הגנת "שימוש הוגן" בדיני זכויות היוצרים. מנגד, המבקשת חולקת בתוקף על
19 הפרשנות שנותנות המשיבות 2 ו-3 להסכם. לטענת המבקשת, כוונת הצדדים וההסכמה
20 ביניהן הייתה שכל פעילות שדמי הכניסה אליה גבוהים מ-19 ₪, מצריכה תשלום נוסף מעבר
21 לתשלום "פר תושב" ואינה נכללת במסגרת תשלום זה, וכך גם פרשו הצדדים את ההסכם
22 במהלך השנים.
23
24 מעיון בטיעוני הצדדים בעניין זה, ולאחר שמלשון ההסכם בלבד לא ניתן לקבוע אם
25 הפעילויות שאינן "אירוע" נכללות במסגרת התשלום "פר תושב", אני סבור כי כוונת כל צד
26 בהקשר זה הייתה שונה מזו של הצד האחר. אני מקבל את טענת המשיבות 2 ו-3 כי האמינו
27 בעת שהצטרפו להסכם שלא יצטרכו לשלם את תמלוגי הדלתא גם בגין השמעות שמבוצעות
28 בחוגים, בריכות, חדרי כושר, וכיו"ב, וכי התשלום בגין פעילויות אלו מכוסה בתשלום הכללי
29 "פר תושב", בשל האופי המיוחד של הרשויות ושל הפעילויות שעיקרן נעשה לרווחת הציבור.
30 יוער כי ממכתב אקו"ם למש"מ מיום 11.7.02 (ת/15, סעיף 5), ניתן לכאורה לראות כי אקו"ם
31 ראתה באותו זמן בפעילויות המבוצעות במתנ"סים ככלולות בעלות הרישיון.
32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1 מנגד, אני מקבל גם את טענת המבקשת שרצתה להסדיר את כל הפעילויות המבוצעות על ידי
2 הרשויות, כשהיא מחלקת פעילויות אלו אך ורק לפי דמי הכניסה המשולמים בגינן, דהיינו
3 אלו שדמי הכניסה הינם עד 19 ₪ ואלו שמעל 19 ₪.
4
5 שני הצדדים אכן רצו, כך נראה, להסדיר את כל הפעילויות המבוצעות על ידי הרשויות, ואולם
6 כל צד ראה את הדברים באופן אחר. העולה מכך הוא, שבעניין זה, לטעמי, כוונת הצדדים
7 לא הייתה משותפת לגבי אופן ההסדרה וכוונתו הסובייקטיבית של כל צד הייתה שונה. לא
8 היה, אפוא, מפגש רצונות בין הצדדים בעניין זה.
9
10 משכך, לא ניתן לקבוע שכוונת הצדדים בעניין זה הייתה כזו או אחרת. בהקשר זה ייאמר כי
11 ההסכם אינו מנוסח כדבעי, באופן שיהיה ברור ממנו עניין התשלום בגין פעילויות המבוצעות
12 במסגרת חוגים, חדרי כושר, ספריות עירוניות וכדו', שלא נזכרו בהסכם, וטענות הצדדים
13 השונות בעניין זה מוכיחות.
14
15 תוצאת האמור היא, שאין ברירה אלא לפרש את ההסכם בהתאם להגדרות המונחים
16 הכתובים בו ולתת להם את הפירושים המסתברים, כפי שפורשו בתחילת הדיון.
17
18 59. מעבר למה שקבענו מקודם בכל הנוגע לפעילויות שאינן נכנסות להגדרות שבהסכם של
19 "אירוע" ו- "מוקד בידור ציבורי", בכל הנוגע לפעילויות הנעשות בחוגים, חדרי כושר, בריכות
20 וכדו', אני מקבל טענת המשיבות 2 ו- 3, שהמשיבה 1 הצטרפה אליהן בטיעוניה, כי ביצוע
21 ההסכם לגביהן הינו קשה ביותר עד בלתי ישים. המבקשת, שהעידה מטעמה הגב' הדר, אמנם
22 טוענת כי ההסכם הוא ישים גם לגבי פעילויות אלה וכי ניתן לדעת בכל מקום ומקום את
23 מספר הנרשמים ואת דמי הכניסה, אולם היא מתעלמת מכל הקשיים המרובים שהועלו על
24 ידי העדים השונים בעניין זה. גם ההסתמכות על חלקי דברים שנאמרו על ידי העדים, כאילו
25 ניתן לבצע החישובים, מתעלמת מכך שהעדים אמרו שהיתכנות כזו הינה בעיקר תיאורטית
26 ולא באופן מעשי או שמצריכה גם שימוש בכוח אדם מוגבר בהיקף בלתי סביר. כך למשל, לא
27 ברור כיצד ייעשה רישום מנויים שייכנסו לבריכה, כאשר התשלום בגין המנוי הינו שנתי או
28 חודשי ולא ניתן לחשבו פר כניסה וכאשר כל מנוי יכול להיכנס ולצאת מהבריכה מס' פעמים
29 ביום ובכל פעם הוא מציג בכניסה את כרטיס המנוי שלו מבלי שזהותו נרשמת כך שעלולים
30 להירשם בדרך זו מספר כניסות של מנוי אחד. הוא הדין במנויים לחדרי כושר שיכולים
31 להיכנס בכל עת מספר פעמים ביום כך שעלולים לחשב בגינו מספר כניסות ליום במקום
32 כניסה אחת. כך גם לגבי חוגים, אילו הייתה מתקבלת שיטת המבקשת, היה צורך לבדוק בכל
33 פעם שהמשתתפים באים לחוג, גם אם מדובר במספר פעמים בשבוע, אם הושמעה באותה
34 פעם מוסיקה מהיצירות שברפרטואר המבקשת, כמה משתתפים היו באותה פעם של החוג,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1 לחשב את העלות היחסית הספציפית באותה פעם מתוך הסכום החודשי ששולם על ידי
2 המשתתף בגין החוג. כך גם במקרה שדמי מנוי לבריכה כוללים גם חוגים שלא נגבה בגינם
3 עלות נפרדת מעבר לדמי המנוי, לא ניתן לחשב את העלות של החוגים בנפרד גם אם תושמע
4 בהם מוסיקה מהרפרטואר של המבקשת. גם במקרים של הופעות שנעשות בבריכה
5 כשהמנויים אינם מחויבים בגינם בדמי כניסה בנפרד והם נכללים בדמי המנוי, שלא ניתן לחשב
6 את העלות למנוי בגין הופעות כאלו.
7
8 60. כך העיד מר יונה טאוב, סגן גזבר עיריית הרצליה בעניין יישום ההסכם: "...ניסיתי לבדוק
9 עם כמה מתנ"סים אצלנו איך הם רואים את האפשרות לנהל כזה מעקב, זה אומר שכל חוג
10 ויש אני מניח עשרות חוגים כאלה רצים כל הזמן, כל חוג כזה מי שמנהל את החוג צריך
11 להתחיל להעביר דיווח מה הוא משמיע. ז"א בוא נשאל אותך שאלה כזאת, אם הוא משמיע
12 את כיפה אדומה, מגיע לכם, מגיע לגוף אחר, מגיע למישהו? ... העשרות חוגים האלה
13 צריכים לנהל דיווח של כל פעילות, של כל שעה או כל רבע שעה או כל חמש דקות ואז הם
14 צריכים לשלוח לכם את הדיווח הזה ואתם אמורים מתוך זה להגיד – על זה אתם צריכים
15 לשלם ועל זה אני לא צריך לשלם, ואז מישהו אצלנו צריך לבקר אם בכלל זה מגיע לכם או
16 לא מגיע לכם כי לא בטוח שמה, ז"א צריך לבדוק את החשבון של מגיש החשבון אם הוא לא
17 טעה או אם הוא בתום לב או לא בתום לב, תאר לעצמך במה זה כרוך." (עמ' 137, שו' 5-17).
18 ובהמשך: "הילה רוזן... לא מקבלת דיווח על כל חוג ועל כל זה, הילה רוזן מרכזת ברמה
19 כוללנית כמה סה"כ הכנסות, מה החיתוכים, לפי סוגים של פעילויות, זה רמת הדיווח שהיא
20 מקבלת. היא בוודאי לא מסוגלת לעשות את מה שאתה מבקש. היחידי שתאורטית לטענתך
21 כן מסוגל זה הנהלת המתנ"ס והנהלת המתנ"ס אומרת בצורה מפורשת, ואני בדקתי את זה
22 עם שלושת מנהלי המתנ"סים, חבר'ה סיפור מההפטרה" (פרוט, עמ' 150, שו' 21-28). על
23 השאלה האם נכון שאפשר בקלות לעשות את התשיב, ענה מר טאוב: "לא. והתשובה היא,
24 למרות מה שאתה חושב ולמרות מה שאתה אומר, התשובה היא לא בקלות [לעשות את
25 התחשיב – א.מ.] כי הנושא נבדק" (עמ' 153, שו' 7-12). על השאלה למה עשיית התחשיב קשה,
26 השיב טאוב: "... א' – לגבי הקושי, התשובה שלי היא פשוטה, דיברתי עם מנהלת המתנ"ס,
27 שאלתי אותה – האם את יכולה להעביר דיווח של כל חוג, של כל יום שמתנהל בו חוג, של
28 אותה גברת שמנהלת את החוג, מה היא משמיעה, איך היא משמיעה, למה היא משמיעה?
29 התשובה היא שלילית... אתה יכול להגיד שזה נכון, לא נכון, אלה התשובות שקיבלתי
30 ממנהלי המתנ"סים ואתה לא יכול להגיד שלא ניסיתי לבדוק את האופציה הזאת כי ניסיתי.
31 זאת היתה התשובה – אני לא יודעת מה היא משמיעה בחוג, מה היא מתכוונת להשמיע
32 בחוג ואיך היא מתכוונת להשמיע בחוג הספציפי הזה או אחר. זה נקודה ראשונה, ולכן
33 הנושא הוא בעייתי..." (עמ' 154, שו' 30 – עמ' 155, שו' 7). בהמשך חוזר מר טאוב על הדברים:
34 "ש. אי אפשר לעשות את ההתחשבות? ת. לא" (עמ' 161, שו' 6-7).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 61. הגב' פאני נחמנה, מנהלת אגף תרבות נוער ופנאי בעיריית רעננה, ובזמנים הרלוונטיים מנהלת
- 3 מחלקת תרבות נוער ופנאי בעירייה, העידה בעדותה בעניין הקושי ליישם את ההסכם: "יש
- 4 פרמטר שהוא לא יכול לסכם משום שאין כזה מעקב צמוד, אנחנו כעירייה, אנחנו לא הולכים
- 5 להרוויח, אנחנו לא הולכים להתחרות עם גופים פרטיים. אנחנו נותנים שירות לתושב.
- 6 להפך, השירות שלנו לרוב הוא יותר זול. זה לא הולך כאן על רווחים, לכן כשבוחרים מדריכת
- 7 זומבה והיא אומרת – אני רוצה ללמד, אז אפשר לעשות איתה איזשהו הסכם, היא מקבלת
- 8 כך וכך עבור הלימוד שלה, לוקחים בחשבון תקורה קטנה ואז צריך לראות אם יש מספיק
- 9 נרשמים שיכסו את השכר שלה ואת המינימום תקורה שלנו פה... אחרת החוג לא מתקיים.
- 10 גם בפרסומים לרוב כתוב תלוי במספר משתתפים. ומה שקורה הוא שקשה מאוד לעקוב
- 11 בכל מפגש כמה אנשים הגיעו. בהתחלה יש חוג שהתחלנו אותו ב-18 וכולם מאוד מאוד
- 12 מתלהבות, אחרי פעמיים ירדנו ל-15, אח"כ, לא כולם מודיעים בזמן – אני לא באה יותר,
- 13 אלא רק אחרי תקופה וזה באמת חבל מצד מי שפרש. רגע, אתם לקחתם לי הוראת קבע ואני
- 14 כבר 3 חודשים לא מגיעה. אז להגיד לך שיש לי איזושהי שליטה להגיד לך כל שיעור בכל
- 15 חוג מי הגיע ומי לא? לא, אין לי." (פרוט', עמ' 169, שו' 2-16). ובהמשך: "...אבל כרגע מה
- 16 שאני יודעת שהחוגים שלנו והשמעת מוסיקה שאנחנו משמיעים במרוץ רעננה כשיוצאים
- 17 רצים, יש מרוץ וכשמתאספים אנשים משמיעים מוסיקה וזה משהו שבחיים לא יכולה
- 18 לכמת, משום שאם המזג האוויר רע אז רק הרצים באים. אם המזג אוויר טוב, באים עוד
- 19 5,000 אנשים לעודד..." (עמ' 174, שו' 3-6). וכן: "יש לי בעיה [לשלוח דיווחים על אירועים
- 20 וחוגים ברמה שנתית-א.מ.]. ... משום שמאוד מאוד קשה לפקח על כל חוג ועל כל בן אדם
- 21 שבא. יש ריקודי עם, אז פעם באים 20 ופעם באים 200, אתה רוצה להעמיד מישהו שיספור
- 22 כל פעם מי נכנס, מה? עכשיו חלק משלמים כעובדי עירייה, זה 50% חלק באים מבחוץ,
- 23 משלמים מלא. זה הוראה שאני לא רואה מי יכול לעמוד בה." (עמ' 176, שו' 26-31).
- 24
- 25 62. מר גילצר העיד בעדותו בעניין ישימות ההסכם: "במשך השנים הבהרנו את זה לאקו"ם לא
- 26 אחת ולא שתיים אלא הרבה הרבה פעמים. הבהרתי גם לשלטון המקומי לאחר שפנו אנשי
- 27 הביצוע ברשויות השונות ואמרו שזה בלתי אפשרי לבצע אותו, את החלק הזה שציננת" (עמ' 92, שו' 7-9). ובהמשך אמר מר גילצר: "... ברור שמבחינה טכנית זה בלתי אפשרי לדווח על
- 28 כל מתנ"ס או כל קורס, על כל זה אם יש השמעות ואם יש השמעות ששייכות לאקו"ם או
- 29 לחמישה ארגונים אחרים וזה. השאלה היא תיאורטית. אם היו מחזיקים אלפי עובדים שכל
- 30 אחד יישב במתנ"ס אחר וכל זה עוד שני עובדים בכל קורס, באופן תיאורטי יכול להיות שכן,
- 31 אבל באופן מעשי זה ברור שאין לזה שום", (עמ' 94, שו' 19-24). ובהמשך: "מדובר בעשרות
- 32 מוקדים ואולי אפילו יותר כי יש מרכזי יום לקשיש וכו', בכלום יש עשרות חוגים ואנחנו
- 33 מדברים רק על החוגים, לא מדברים על ההשמעות הפומביות וכל הדברים האלה שעל זה
- 34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

- 1 יש הסדר, רק על המקטע הזה. עכשיו כיום בעשרות קורסים בכל מקום יש עשרות, בכל
2 קורס עשרות משתתפים... " (עמ' 95, שו' 2-6). וכך: "מה שאני בסה"כ מנסה להגיד הוא,
3 שגם אם כבר היינו יכולים לדעת בכל, במטריצה הענקית הזאת שזה מכפלה בחזקה, אז אני
4 בכלל לא יודע ומי שמתחיל קורס, אם הקורס מסתיים, כמה אנשים יש, הרי זה הולך פר.
5 המערכת הזאת היא מערכת בלתי ניתנת, וודאי בזמן אמיתי וזה לא פונקציה של כמות
6 אנשים. כל דבר בסופו של יום, זה בהגדרה, ישימו אלף איש שיעשו את זה אז יכול להיות
7 אבל, לכן השאלה זה לא עניין כלכלי, זה עניין מעשי... השאלה אם אנחנו מתמרחים פה
8 שנים איך, אין דרך להגיד שבחוג הזה היה השמעות של השיר הזה והשיר ההוא." (עמ' 95,
9 שו' 26-31). וכך: "... הבעיה שיש אלפים שהם משתנים בווריאציות שונות, זה בלתי אפשרי
10 לדווח על זה" (עמ' 121, שו' 18).
11
12 63. מעדותם של שלושת העדים, טאוב מעיריית הרצליה, נחמנה מעיריית רעננה וגילצר מעיריית
13 ת"א, שאמרו דברים דומים גם בתצהיריהם, עולה תמונה משותפת לפיה ביצוע ההסכם בכל
14 הנוגע לתשלום דמי התמלוגים בגין אירועים שדמי הכניסה אליהם הינם מעל 19 ₪, דהיינו
15 תגמולי הדלתא על פי הקריטריון השני, הינו קשה עד בלתי ישים, בהתייחסות לאופי האירוע,
16 מקום האירוע, סוג הפעילות, מספר האנשים, ואופן גביית התשלום. אין חולק כי בכל הנוגע
17 לאירועים במקומות כמו תיאטראות, היכלי אמנויות הבמה, וכיו"ב, כאשר מדובר
18 ב"אירועים" שהוא הופעה מתוכננת, המבוצע ב"מקומות ציבוריים" שהם "מוקדי בידור
19 ציבוריים", ובהם מבוצעת "השמעה בפומבי" של יצירות מרפרטואר המבקשת, יש לשלם
20 בגינם את תמלוגי הדלתא על פי הקריטריון השני. כך אכן אמר מר טאוב שעיריית הרצליה
21 דיווחה ושילמה למבקשת עבור האירועים שהתקיימו ב"היכל לאמנויות הבמה הרצליה",
22 "אנסמבל תיאטרון הרצליה" וגם לגבי "תזמורת הקאמרית הרצליה" אין הכחשה לחובת
23 העירייה לדווח ולשלם.
24
25 64. בכל הנוגע לאירועים שכן עומדים בהגדרות בהסכם כפי שפורט לעיל, הרי שלא שוכנעתי
26 שההסכם לא ישים לגביהם. עיקר טענות המשיבות התייחסו לפעילויות בחוגים, בריכות,
27 חדרי כושר, מתקני ספורט וכדו', כאשר לגבי מקומות כמו היכל אמנויות הבמה הרצליה,
28 אנסמבל תיאטרון הרצליה והתזמורת הקאמרית הרצליה, הודתה המשיבה 2 כי ניתן היה
29 לדווח בגינם, ואף דיווחה ושילמה למבקשת בגינם. מדובר בדרך כלל במקומות גדולים
30 ובהופעות מתוכננות ומאורגנות מראש, ואין כל סיבה שלא היה ניתן לאסוף בהם את כל
31 הנתונים הנדרשים לצורך תשלום הדלתא בגין אירועים שכרטיס הכניסה אליהם מעל 19 ₪.
32 עובדה היא, שחלק מהרשויות היו גם מסוגלות לבצע זאת. אי התשלום עבור אירועים
33 במקומות מעין אלו, החוסים תחת הגדרות ההסכם כאמור בפסק הדין, שדמי הכניסה בגינם
34 עולים על 19 ₪, מהווה, אפוא, הפרת ההסכם.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

האם המשיבות הפרו את ההסכם בכך שלא קיימו אותו על כל חלקיו, במידה וחייב אותו

65. המשיבה 1 - עיריית ת"א, לא הפרה את ההסכם, לאור הקביעה שהיא לא חתמה על ההסכם ולא הצטרפה אליו, גם לא בדרך התנהגות, אלא הסכימה רק לתשלום "פר תושב" על פי הקריטריון הראשון שבו, ואינה מחויבת בתשלום תמלוגי הדלתא על פי הקריטריון השני שמעולם לא הסכימה לו ולא שילמה על פיו.

66. המשיבות 2 ו-3 הצטרפו להסכם ואמרו בעדותן שהן שילמו את התשלום "פר תושב" על פי הקריטריון הראשון בהסכם. על כך אין מחלוקת. המשיבות 2 ו-3 גם אמרו כי הן יודעות שעליהן לשלם את תגמולי הדלתא לפי הקריטריון השני. עיריית הרצליה אף שילמה את תמלוגי הדלתא בגין אירועים שהיו במספר מקומות שהזכירה אותם כאמור. ככל שישנם אירועים נוספים הנכנסים להגדרה של החבות לשלם בגינם את תמלוגי הדלתא כפי שקבענו, או שלא שילמו את תשלומים אלה בשבע השנים שקדמו להגשת התביעה, הרי שהפרו בכך את ההסכם. בנוגע לטענת המשיבה 2 כי היא לא שילמה תמלוגים בגין התזמורת הקאמרית בהרצליה משום שלא קיבלה מהמבקשת דרישה או פנייה בעניין בין השנים 2005-2009, ומחודש מרץ 2009 לא שילמה משום שהתקיים מו"מ בין אקו"ם למש"מ על שינוי שיטת חישוב התמלוגים וסברה כי ראוי להמתין על תוצאות המו"מ - יש לדחות טענות אלו. אין כל תנאי בהסכם לפיו המבקשת צריכה לשלוח דרישת תשלום בטרם ישולמו לה התמלוגים המגיעים לה על פי ההסכם ועל המשיבה 2 היה לשלם למבקשת את התשלומים הנקובים בהסכם גם ללא דרישה מאקו"ם. גם מצב בו מנוהל מו"מ לגבי שינוי ההסכם אינו פוטר מתשלום כל עוד ההסכם לא שונה. משכך, הפרה המשיבה 2 את ההסכם באי התשלום למבקשת בגין אירועים שהיו בתזמורת הקאמרית בהרצליה.

למותר לציין כי בכל הנוגע לפעילויות שאינן חוסות במסגרת הקריטריון השני כפי שנקבע בפסק הדין, כי אז ההסכם לא הופר בקשר אליהן על ידי משיבות 2 ו-3. ברי כי אם המשיבה 3 לא ביצעה אירועים פומביים, כטענתה, כי אז לא הפרה את ההסכם באי תשלום בגין אירועים שלא התקיימו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

האם המש"מ הפר את ההסכם

67. הסעיפים בהסכם המתייחסים לחיובי המש"מ הינם סעיפים 12 - 14, האומרים כדלקמן:

12" המרכז מתחייב, מיד לאחר חתימת הסכם זה, ליידע את הרשויות כדבר קיומו של הסכם זה, התנאים המפורטים בו, אפשרותו להצטרף להסכם ודרך ההצטרפות, זאת הן בחוזר מנכ"ל והן במשלוח מזכרים, שהעתיקהם ישלחו לאקו"ם.

13. המרכז מתחייב לסייע בידי אקו"ם הן במתן מידע והן בכל דרך אחרת בטיפול בהסדר זה. סיוע זה יתבצע באמצעות משלוח מכתבי תזכורת לרשויות שלא חתמו על הסכם זה ו/או לא שילמו את התמלוגים, וזאת על פי רשימות שתגיש אקום למרכז ביום הראשון לחודש אפריל בכל שנה קלנדרית ומפעם לפעם, לפי הצורך, ולא יאוחר מ- 30 יום מיום שהתקבלו הרשימות הנ"ל. העתק מהפניה הנ"ל לרשויות יישלח לאקו"ם.

14.

14.1 אקו"ם והמרכז מתחייבים למאמץ משותף ולשיתוף פעולה להגברת ולהחדרת המודעות ולפעילות הסברה בקרב הרשויות, לעניין זכויות היוצרים בהשמעה פומבית של יצירות והחיוב בקבלת הרשאה מאקו"ם ותשלום תמלוגים טרם ביצוע ההשמעה ללא הרשאה, שמשמעותה הפרת הזכויות.
14.2 במסגרת הגברת המודעות יוציא המרכז הנחיה לרשויות להבהיר בכל הסכם עם גוף השוכר נכסים בתחומו לצורך הפקת אירועים שהתשלום לרשות או ההתקשרות עמה אינו כולל תשלום עבור זכויות יוצרים."

68. לטענת המבקשת, המש"מ לא קיים את חיוביו על פי ההסכם, ואף שלח מכתבים לרשויות מקומיות בהם עודד אותן לא לשלם לאקו"ם ולא לדווח לה על האירועים שבגינם יש לשלם את הדלתא, לאור כך "שקיימת מחלוקת בסיסית בינינו לבין הארגון סביב השיטה". בכך הפר המש"מ את ההסכם ובהתנהגותו זו יש גם גרם הפרת הסכם של המבקשת עם הרשויות המקומיות.

69. המש"מ דוחה את טענות המבקשת. לטענתו, הוא אינו גוף שבכוחו לחייב את הרשויות לקבל את ההסכם אלא אך להמליץ בפניהן על הסדרת יחסיהן עם המבקשת, כפי שגם כתוב בהסכם עצמו. אקו"ם גם הודתה בסיכומיה שהמש"מ שלח מכתבים לרשויות ויידע אותן על ההסכם ויתרונו. בכל הנוגע לסעיף 13 בהסכם, המבקשת לא שלחה לו מעולם רשימה כלשהי על פי סעיף זה ועל כן לא חלה עליו כל חובה לפעול על פיו. באשר לסעיף 14, המש"מ פעל להגברת המודעות בקרב הרשויות המקומיות בדבר זכויות המבקשת, ואילו בנוגע למכתב ששלח

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לרשויות המקומיות, מדובר בדוא"ל בודד מיום 4.5.09, שנשלח לאחר כתשע שנים מאז נחתם
2 ההסכם, לא נכתב בו שעל הרשויות המקומיות להפסיק לדווח ולשלם למבקשת וכל שהיה בו
3 היה רק המלצה שלא להגיע לסיכום נקודתי עמה הואיל ומתקיים מו"מ. ממילא, גם לגישת
4 המבקשת הרשויות המקומיות אינן מיישמות את המנגנון שבסעיף 4.1.1 (2) עוד מיום
5 חתימתו.
- 6
- 7 70. אינני רואה בהתנהלותו של המש"מ משום הפרת ההסכם. ראשית, המש"מ צרף מכתבים
8 ששלח לרשויות ובהן יידע אותן על ההסכם ויתרונותיו, וכן גם נעשה פרסום על ידו באתר
9 שלו. והמבקשת מודה בכך בסעיף 19 בסיכומיה. למעשה, כל שהמבקשת טוענת בהקשר זה
10 כלפי המש"מ הוא דוא"ל מיום 4.5.09, שנשלח על ידי מר מצלית, מנהל היחידה לכלכלה
11 ומידע אצל המש"מ (להלן: "הדוא"ל" - נספח י"ז לתצהיר הדר ת/1), ובכך הפר המש"מ
12 לטענתה את ההסכם וגם גרם לרשויות לא לקיימו.
- 13
- 14 71. בדוא"ל שנשלח על ידי המש"מ לרשויות נכתב כדלהלן:
- 15 **"לגזברים שלום,**
- 16 **לאחרונה מגיעות אלינו פניות רבות בעניין תביעות של אקו"ם מול רשויות**
- 17 **מקומיות בגין אי הסדרה כביכול של חובות עבור אירועים בתשלום**
- 18 **שמתבצעים לכאורה ברשויות.**
- 19 ...
- 20 **מאחר שאנו מבינים את הקושי לחשב את זכויות אקו"ם בגין אירועים**
- 21 **בתשלום (וההוכחה הטובה לכך היא שכמעט אף רשות לא שילמה בשנים**
- 22 **האחרונות זכויות יוצרים לאקו"ם בגין פעילות כזו, אנו מנסים כבר זמן**
- 23 **רב יחד עם מספר עיריות גדולות (ובהם ת"א ור"ג) להגיע להסכם מסגרת**
- 24 **עם אקו"ם שיסיר את הנושא מסדר היום.**
- 25
- 26 **המצב כרגע הוא שקיימת מחלוקת בסיסית בינינו לבין הארגון סביב**
- 27 **השיטה. בעוד שאקו"ם חותר לסיכום בו כל רשות ורשות תמזוד את היקף**
- 28 **השימוש המדויק שלה ותשלם על פי תעריף שיסוכם מראש (מודל**
- 29 **שהחיים הוכיחו שאינו ישים), אנו סבורים שהפתרון מצוי במודל כללי**
- 30 **פשוט המתבסס על פרמטרים שיסוכם מראש (למשל מס' נפשות, מס'**
- 31 **בני נוער בעיר, מס' מתנס"ים, מידת פריפריאליות וכיו"ב) ויופעלו בכל**
- 32 **הרשויות שיבחרו להצטרף להסכם.**
- 33

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1 המו"מ עם אקו"ם טרם הסתיים ועל כן אנו ממליצים לכם שלא לסכם
2 עם הארגון שום סיכום נקודתי עד שהעניין ימוצה על ידנו. מצ"ב מסמך
3 שהופץ לאקו"ם בימים האחרונים.
4 בברכה,
5 (ההדגשה במקור).

7 72. לכאורה עולה מהדוא"ל כי המש"מ לא קיים את חיובו על פי סעיף 14 בהסכם, שבו התחייב
8 "למאמץ משותף ולשיתוף פעולה להגברת ולהחדרת המודעות ולפעילות הסברה בקרב
9 הרשויות... והחיוב בקבלת הרשאה מאקו"ם לתשלום תמלוגים טרם ביצוע ההשמעה ללא
10 הרשאה". אמנם המש"מ מפנה לסעיף 3.2 בהסכם בו נכתב כי להצהרותיו והסכמותיו של
11 המש"מ במסגרת ההסכם יש "תוקף של המלצה בלבד לגבי הרשויות" וכל רשות שתראה
12 "ליהנות" מתנאי ההסכם חייבת להצטרף אליו באופן פרטני, אולם עדיין, על פניו האמור
13 בדוא"ל אינו עולה בקנה אחד עם התחייבות המש"מ.

15 73. עם זאת, המש"מ קיים את התחייבויותיו כלפי המבקשת על פי סעיף 14 לאחר חתימת
16 ההסכם ולאחר מכן, כפי שהתחייב לעשות. הדוא"ל שנשלח על ידי המש"מ תשע שנים לאחר
17 חתימת ההסכם משקף מו"מ ממושך, מכתבים ופגישות שונות שהתקיימו בין הצדדים, שבהם
18 אכן נוהל מו"מ בין המש"מ ובין המבקשת שתכליתו הייתה להגיע להסדר אחר מזה הכתוב
19 בהסכם בכל הנוגע לתשלום תמלוגי הדלתא לפי הקריטריון השני שבהסכם. אין חולק
20 שרשויות שונות לא שילמו לאקו"ם כל תשלום בגין האירועים על פי הקריטריון השני למן
21 ההתחלה, למעט אולי עיריית הרצליה ששילמה בגין שני מקומות בלבד, וזאת שנים רבות לפני
22 משלוח הדוא"ל. כך היה המצב כבר ממועד חתימת ההסכם, וזאת ללא התערבות המש"מ.
23 המש"מ הוא עמותה אשר מייצגת את הרשויות המקומיות בישראל ומקדמת את ענייני בפני
24 הכנסת ומול גורמי הממשלה השונים וכן בפני מוסדות וארגונים ממלכתיים וארציים, לרבות
25 בעלי זכויות יוצרים, וכן מנחה ומייצע מקצועי לרשויות המקומיות בתחומי פעילותן השונים
26 (סעיף 14 בכתב התשובה מטעם המש"מ).

28 74. אני סבור כי בשל מחויבותו של המש"מ לרשויות המקומיות שהוא מייצג אותן ואת ענייניהן,
29 המש"מ היה חייב להביא לידיעתן את דבר ניהול המו"מ בינו ובין המבקשת וגם המלצתו שלא
30 להגיע בינתיים לסיכום נקודתי עמה בעניין זה נעשתה בהקשר זה. המלצת המש"מ אינה
31 מחייבת את הרשויות וכל רשות הייתה יכולה להגיע להסכם עם המבקשת מבלי להתחשב
32 בהמלצת המש"מ. המש"מ חבש למעשה שני כובעים, שסתר אחד את השני. האחד,
33 מחויבותו לשותף פעולה עם המבקשת בעניין ההסדר, והשני, מחויבותו כלפי הרשויות לקדם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1 את עניינן ולייעץ להן בתחומי פעילותן. אני סבור שטענת המבקשת כלפי המש"מ שהיה עליו
2 להמשיך לשתף עמה פעולה ולאפשר בכך לרשויות לחתום עם הרשויות על הסכם שהמש"מ
3 מתנגד לו ומנהל מספר שנים מו"מ לשינויו, יש בה משום עמידה על זכות חוקית בחוסר תום
4 לב. מה גם, שהמש"מ לא הורה לרשויות המקומיות להפסיק לשלם למבקשת. לטעמי, לא
5 ניתן לראות במשלוח הדוא"ל משום הפרת ההסכם על ידי המש"מ, ואני דוחה טענת המבקשת
6 בעניין זה.

7
8 75. ככל שהמבקשת טוענת נגד המש"מ גם להפרת סעיף 13 בהסכם, התחייבות המש"מ על פי
9 סעיף זה מותנית בקבלת רשימות מהמבקשת. סעיף 13 בהסכם קובע כי חובת המש"מ הינה
10 "על פי רשימות שתגיש אקו"ם למרכז..." וכן: "לא יאוחר מ- 30 יום מיום שיתקבלו
11 הרשימות". המבקשת לא הפנתה בסיכומיה לרשימות ששלחה למש"מ ועל כן לא הוכחה
12 הפרה של סעיף זה. יוער, כי במכתב מיום 11.7.02 (ת/15) ששלחה אקו"ם למש"מ, בסעיף 1
13 שבו, כותבת אקו"ם כי היא מצרפת למכתב רשימה מעודכנת של הרשויות המקומיות שיש
14 להן חובות לגבי אירועים ללא דמי כניסה, ולגבי אירועים עם דמי כניסה, אף רשות לא שילמה
15 בעדם. ואולם המש"מ נענה לפניית אקו"ם אליו ושלח מכתבים לרשויות בתאריך 15.7.02 שבו
16 העמיד אותן על כך שיש להן חוב לאקו"ם וכי אקו"ם נוהגת לנקוט הליכים משפטיים כנגד
17 בעלי חובה (צורף לת/16). אקו"ם לא הפנתה לרשימות נוספות ששלחה למש"מ, והרשימה
18 הנ"ל נשלחה גם 10 שנים לפני הגשת התובענה. אין לראות, על כן, במש"מ כמי שהפר את
19 התחייבותו כלפי אקו"ם על פי סעיף 13 בהסכם.

זכויות יוצרים

20
21
22
23 76. אין מחלוקת שלמבקשת זכויות יוצרים ביצירות שברפרטואר שלה. המשיבים לא כפרו בכך.
24

25 77. בהמשך לקביעות בפסק דין זה בכל הנוגע לאירועים החוסים תחת ההגדרות שבהסכם
26 ושתשלום דמי הכניסה בגינם הינו מעל 19 ₪ והמשיבות 2 ו-3 לא שילמו את תמלוגי הדלתא
27 בגינם - הפרו המשיבות 2 ו-3 את ההסכם והשימוש שעשו ועושות ביצירות אלו, ככל שנעשו
28 ונעשים, נעשה ללא הרשאה ומהווה הפרת זכויות יוצרים של המבקשת. טענת "שימוש הוגן"
29 שהועלתה על ידי המשיבות 2 ו-3, לבד מכך שלא הועלתה ולא נטענה על ידי המשיבות
30 בתשובה להמרצת הפתיחה או בתצהירים שהגישו, והועלתה לראשונה רק בסיכומים, לא
31 נטענה בקשר לאירועים מסוג זה אלא לאירועים שהתשלום בגינם נמוך מ- 19 ₪ ולפעילויות
32 שאינן בגדר "אירועים".
33

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1 78. בכל הנוגע להשמעות הנעשות על ידי המשיבות 2 ו-3 של יצירות מרפרטואר המבקשת, אשר
2 קבענו בפסק הדין שאינן נכללות תחת המונח "אירוע" בהסכם (כמו חוגים וכדו') - כפי
3 שאמרנו, לאור לשון ההסכם וכוונות הצדדים השונות לא ניתן לקבוע אם כל הפעילויות שאינן
4 "אירוע" נכללות במסגרת התשלום "פר תושב" שהמשיבות טענו שהוא נותן "רישיון שמיכה"
5 לפעילויות כאלו. באשר לטענה בדבר שימוש הוגן לגבי השמעות אלה, כאמור, טענה זו לא
6 נטענה כאמור בכתבי הטענות ובתצהירים והינה הרחבת חזית אסורה והמשיבות אינן יכולות
7 להעלותה לראשונה בסיכומיהן.

8
9 בכל מקרה, המבקשת לא ביקשה בתובענה לקבוע קביעה לגבי השמעות כאלה, שכן התייחסה
10 להפרת זכויות יוצרים הנובעת מהפרת ההסכם (סעיף ה) בתובענה), ולא להפרת זכויות
11 יוצרים העומדת בפני עצמה שאינה נובעת מהפרת ההסכם. הוא הדין גם לגבי השמעות
12 הנעשות על ידי עיריית ת"א באירועים שדמי הכניסה אליהם מעל 19 ₪, שחלק זה של ההסכם
13 אינו חל עליה.

14
15 יצויין בהקשר זה כי בעת הדיון אמרה הגב' הדר, מנהלת מחלקת מוסיקה לעסקים של אקו"ם
16 והעדה מטעמה, לשאלת בית המשפט, כי "המרצת הפתיחה מתייחסת להפרת הסכם ולא
17 להפרת חוק זכויות יוצרים" (פרוט' מיום 25.11.13, עמ' 75, שו' 16; ראו גם: עמ' 17, שו' 12-
18 10), ללא הסתייגות מצד ב"כ המבקשת.

הסעדים המבוקשים

19
20
21
22 79. המבקשת ביקשה בתובענה סעד הצהרתי שיצהיר כי לאור ההפרה היסודית של ההסכם על
23 ידי המשיבות, כל שימוש שעושות המשיבות ביצירות שברפרטואר שלה מהווה הפרת זכויות
24 יוצרים. בכללו של סעד זה הצורך בקביעה בדבר הפרת ההסכם על ידי המשיבות. לאור
25 האמור, יש משום הפרת ההסכם על ידי המשיבות 2 ו-3 ככל שלא שילמו למבקשת את תמלוגי
26 הדלתא בגין אירועים שדמי הכניסה אליהם מעל 19 ₪, בהתאם לקביעות שקבענו בפסק דין
27 זה.

28
29 באשר לטענת המבקשת בדבר גרם הפרת הסכם על ידי המשיבים, המבקשת לא ביקשה בין
30 הסעדים שהתבקשו על ידה בתובענה, סעד הצהרתי שיקבע זאת. לא ניתן לבקש בסיכומים
31 סעד שלא התבקש בתובענה גופה.

32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

- 1 80. המבקשת ביקשה להוציא צווי מניעה נגד המשיבות או כל מי מטעמן להימנע משימוש כלשהו
2 ביצירות המוגנות כל עוד לא יקיימו את מחויבויותיהן לפי סעיף 4.1.1 (2) בהסכם וכל עוד לא
3 ידווחו לבקשת כמפורט באותו סעיף ולא יעבירו למבקשת התמלוגים המגיעים לה בגין
4 מופעים כמפורט שם.
5
- 6 81. כאמור בפרק 'הרקע העובדתי' בפסק דין זה, חלה התפתחות מהמועד שבו הוגשה התובענה,
7 שכן בינתיים ביטלה המבקשת את ההסכם עם המשיבים בהודעה בכתב במכתבים מיום
8 25.5.15 ו- 26.5.15.
9
- 10 בסיכומי תשובתה בהם הודיעה אקו"ם לבית המשפט לראשונה על ביטול ההסכם על ידה,
11 כתבה אקו"ם כי אין בביטול להשפיע על התובענה כיוון שבתובענה מתבקש סעד של דיווח
12 צופה פני עבר; ביטול ההסכם יחול רק מ- 2016 ואילך; והוראות ההסכם ישלטו בכיפה עד
13 שלא ייקבע תמלוג ראוי (סעיף 11 בסיכומי התשובה של המבקשת).
14
- 15 בהודעה שהגישו המשיבים לפי בקשת בית המשפט בעניין השלכות ביטול ההסכם על
16 התובענה, ייחסו המשיבים להודעה החד צדדית על ביטול ההסכם שניתנה במהלך ההליך
17 המשפטי משום חוסר תום לב ושימוש לרעה בהליכי משפט. המשיבות 1 ו-4 טענו כי המבקשת
18 אינה יכולה לטעון לקבלת צו מניעה עתידי מקום שפעלה לביטול ההסכם שעל בסיסו עתרה
19 לסעדים. כן טענו כי הביטול מייתר לפחות חלק מהסעדים שהתבקשו בתובענה, כאשר בנוגע
20 למשי"מ מתייתר בכלל הסעד שהתבקש לגביו, לצוות עליו לקיים התחייבויותיו על פי ההסכם.
21 המשיבות 2 ו-3 טענו עוד, כי קיימת סתירה בין ההליך שכוונתו לאכוף את ההסכם כאשר
22 המבקשת ביטלה אותו, ולטענתן היה על המבקשת למחוק את המרצת הפתיחה לאחר
23 שביטלה את ההסכם.
24
- 25 אקו"ם כתבה בהודעתה כי על פי תנאי פעילות המבקשת כפי שנוסחו על ידי הממונה על
26 ההגבלים העסקיים ואושרו על ידי בית הדין להגבלים עסקיים, אין בביטול ההסכם כדי
27 לשנות את המצב המשפטי הקיים וכי כל עוד אין הסכמה לשינוי בתעריף, ימשיך לחול
28 ההסכם, ופרשנות ההסכם הינה חשובה ביחס לתמלוגים על השימושים שנעשו בעבר על ידי
29 המשיבות. כמו כן כתבה המבקשת, כי צווי המניעה המבוקשים על ידה וכן הדוחות שביקשה
30 שהמשיבות ימציאו לה ממשיכים להיות נדרשים כדי שהצדדים יידעו כיצד להתנהל בשנים
31 הקרובות לאחר ביטול ההסכם, כאשר התנאים הקבועים בו ימשיכו לחול.
32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מעיון בתנאי ההיתר הזמני לפעילות אקו"ם בהתאם להמלצת הממונה על ההגבלים
2 העסקיים שאושרו על ידי בית הדין להגבלים עסקיים ביום 24.2.09 (נספח ב' לתצהיר גב'
3 דליה הדר, ת/1), בסעיף 5.2 שבהם, נכתב כי אקו"ם תהא רשאית לנקוט בהליכים משפטיים
4 כנגד משתמשים על פי המתווה הקבוע בו ולפיו בלבד. בסעיפים 5.3 עד 5.6 בתנאים נקבע
5 מתווה שעל אקו"ם לנקוט בו, שבטרם נקיטת כל הליך משפטי עליה לנקוט על פיו. בסעיף 5.6
6 נאמר: "אם המשתמש ישלם בתוך 90 יום ממועד הפנייה הראשונה את דמי השימוש הזמניים
7 עבור התקופה שהחל ממועד הפנייה הראשונה, תהיה אקו"ם רשאית לפעול אך ורק בהתאם
8 להוראות ס"ק זה כדלקמן: "...", ובהמשך נקבע שאקו"ם רשאית לפנות לבית המשפט
9 המוסמך בעניין התמלוגים וההליכים שיתקיימו במקרה כזה.
10 "דמי שימוש זמניים" הוגדרו בסעיף 5.1 – "דמי רישיון זמניים או קבועים שנקבעו לתשלום...
11 בהתדיינות בין אקו"ם לאותו משתמש אשר קיבל דרישת תשלום מאקו"ם בהתאם להוראות
12 סעיף זה". בסעיף 5.1 (3) הוגדרו דמי שימוש זמניים גם כ-"סכום התמלוגים אותו שילם
13 המשתמש לאקו"ם במסגרת רישיון או הסכם בתקופה שהחל מיום 1 בינואר 2006 ובכל
14 מקרה לא יותר משנתיים לפני שהתעוררה המחלוקת בין אקו"ם לבין המשתמש...".
15
16 מהוראות ההיתר הזמני עולה כי גם במקרה של ביטול הסכם על ידי אקו"ם עם משתמש,
17 באפשרות המשתמש להמשיך לשלם את התמלוגים ששילם לאקו"ם קודם על פי ההסכם
18 שבוטל, כשתשלומים אלה הופכים להיות "דמי שימוש זמניים", עד לקביעה אחרת בתביעה
19 שרשאית אקו"ם להגיש להגדלת התמלוגים, בתנאים הקבועים בתנאי ההיתר. במקרה שלנו,
20 עולה שהמשיבות ממשיכות לשלם את התשלום "פר תושב", שלגביו טענו שהן שילמו אותו
21 כל השנים. תשלום התמלוגים הוא ליבו של ההסכם, ומשכך, ממשיכות הוראות ההסכם לחול
22 עד לשינויו על ידי בית משפט מוסמך בהתאם לתנאי ההיתר.
23
24 83. לאור האמור, ולאור הקביעות בנוגע להפרות ההסכם על ידי המשיבות 2 ו-3 מקום בו הפרו
25 המשיבות 2 ו-3 את ההסכם על פי פסק דין זה, יש מקום ליתן צו מניעה נגדן בהתייחס
26 למקרים שנקבעו בפסק הדין כהפרות, שיימנע את השימוש ביצירות שבפרטואר המבקשת
27 כל עוד ההפרות מתקיימות, ככל שהן מפרות אותו.
28
29 84. בנוגע למשיבה 1, כפי שנאמר, אין מקום להוצאת צו מניעה נגדה במסגרת תובענה זו שהינה
30 מכח ההסכם, כאשר המשיבה 1 איננה מחויבת בחלק זה של ההסכם.
31
32 85. בכל הנוגע למש"מ, המבקשת ביקשה בתובענתה צו שיורה לו לקיים את מחויבויותיו כמפורט
33 בהסכם. לאור ביטול ההסכם עם המש"מ על ידי המבקשת, אין מקום עוד למתן צו כזה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 86. בנוסף ביקשה המבקשת לחייב כל אחת מהמשיבות להגיש לה "דוח מאומת בתצהיר ומאושר
- 3 על ידי רו"ח, לגבי כל מופע או אירוע או פעילות בהם בוצעו בפומבי ו/או הועתקו יצירות
- 4 מוגנות על ידי המשיבה בעצמה ו/או על ידי מתנ"ס, עמותה, או תאגיד עירוני בשליטתה,
- 5 בהם נגבו דמי כניסה בסך שמעל ל- 19 ₪, כאמור בס' 4.1.1 (2) להסכם, וזאת מיום 15.2.05
- 6 ועד ליום הגשת המרצה זו ועד בכלל. הדוח יכלול את הפרטים הבאים: תאריך האירוע;
- 7 מקום עריכת האירוע; סוג השימוש ביצירות מוגנות באירוע (הופעה חיה, אמצעי מכני
- 8 להשמעת היצירות או אחר); מספר משתתפים באירוע המדווח; מחיר כרטיס כניסה לאירוע
- 9 המדווח; מספר הכרטיסים שנמכרו באירוע המדווח; ורשימת היצירות מרפרטואר אקו"ם
- 10 שבהן נעשה שימוש באירוע המדווח".
- 11
- 12 87. המשיבות מתנגדות למתן הדיווחים המבוקשים על ידי אקו"ם. לטענת משיבות 1 ו-4 תביעתה
- 13 של המבקשת הינה מסווה של הליך לגילוי מסמכים או תביעה למתן חשבונות, והכל עבור
- 14 תביעות כספיות עתידיות, דבר שאין לעשותו בהליך של המרצת פתיחה. בקשה לסעדים
- 15 אופרטיביים לקבלת דוחות בנוגע למופעים ואירועים הינה גם בניגוד לדין, על פי תקנה 253
- 16 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984. המשיבות 2 ו-3 טוענות כי המידע המבוקש
- 17 ברובו אינו ניתן לשחזור, ולכן צו כזה אינו ניתן לביצוע והוא צו סרק ובית המשפט לא ייתן
- 18 צו כזה.
- 19
- 20 88. מעדויותיהם של העדים מטעם המשיבות עולה כי אכן מדובר בדרישה מכבידה מאוד ולא
- 21 בטוח שהיא אפשרית. הגב' נחמנה מטעם עיריית רעננה כתבה בתצהירה כי "שחזור מלוא
- 22 המידע בעניין ההופעות שניתנו בשבע השנים האחרונות הינו בבחינת בלתי אפשרי. כאמור,
- 23 לא ניתן, שנים כה רבות לאחר מכן, לבדוק מהן היצירות המדויקות אשר נוגנו במסגרת כל
- 24 הופעה והופעה" (סעיף 8 בתצהיר נ/9). גילצר, מטעם עיריית ת"א, אומר בתצהירו כי הבקשה
- 25 לחייב את המשיבה להציג נתונים על כל האירועים בהם הושמעו יצירות השייכות לרפרטואר
- 26 של אקו"ם, לרבות מספר המשתתפים ומחיר הכרטיסים אותם רכשו "בקשה זאת הינה בלתי
- 27 אפשרית. ברור לכל, כי אין באפשרות המשיבה לאסוף כמות אדירה של אלפי מסמכים,
- 28 אשר אינם בשליטתה או בידיעתה. זה המקום לציין, כי אף במבט צופה פני עתיד – מדובר
- 29 בדרישה בלתי אפשרית, כפי שהמשיבה הבהירה לאקו"ם פעם אחר פעם" (סעיף 7 בתצהיר
- 30 נ/7). גם מר טאוב מטעם עיריית הרצליה כותב בתצהירו כי: "הדרישה להציג מסמכים
- 31 בדיעבד, הנוגעים לפעילות העירייה וגופים אחרים שבשליטתה, שנים כה רבות לאחר
- 32 שהסתיימו, הינה בלתי הגיונית ובלתי הגונה, ודורשת משאבים שאינם פרופורציונאליים
- 33 לתוצאות המבוקשות..." (סעיף 15 בתצהיר נ/8). דברים דומים אמרו העדים גם בעדותם.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

- 1 המבקשת לא הפריכה את טענות המשיבות בעניין זה. יצויין כי בעקבות הליך גישור שעשו
2 הצדדים וניסיונות מו"מ לפשרה, עברו מספר שנים נוספות מאז הגשת התובענה, כך שמדובר
3 היום בדרישה למתן דיווחים לתקופות שעולות על 10 שנים.
4
- 5 89. המבקשת טוענת בסיכומיה כי ההסכם הוא "תלוי דיווח" וכי "טבעם של הסכמי רישיון
6 לשימוש בזכויות יוצרים, שהם תלויי דיווח על הפעילות על ידי המשתמש, וזאת נוכח
7 ייחודיות תחום הקניין הרוחני בכלל וזכויות היוצרים בפרט וחוסר האונים של היוצרים מול
8 ביצוע מפר של יצירותיהם". לטענת המבקשת, "מי שהתחייב לשלם ע"פ פרמטרים
9 מדידים... וטעה לחשוב שיוכל לדווח, טעה בהערכת משאבים לקיום ההסכם וזאת טעות
10 בכדאיות העסקה".
11
- 12 90. בהסכם עצמו אין על המשיבות חובה למסור למבקשת דוחות כפי שהיא מבקשת בתובענה.
13 לכן, כנראה, נאלצת המבקשת להעלות את הטענות שההסכם הוא תלוי דיווח. אינני מקבל
14 טענה זו. עם אכן כך היה, אינני רואה כל סיבה מדוע לא נכתב בהסכם סעיף מפורש שבו
15 נדרשות הרשויות למסור למבקשת דיווח כפי שפרטה. המבקשת כתבה בהסכם סעיפים
16 ספציפיים שונים לגבי מועדי תשלום התמלוגים ופרטה לגבי כל רשות על פי מספר תושביה
17 ומועד התשלום של כל רשות. המבקשת איננה יכולה להוסיף להסכם בדיעבד סעיפים וחובים
18 שאינם כלולים בו ושהצדדים לא חתמו עליהם, לא הסכימו להם ואינם מחויבים בהם. מה
19 גם, שמטענות המשיבות עולה שהמבקשת היא זו שהייתה מנסחת החוזה והמבקשת לא
20 חלקה על כך, אלא טענה שהיא לא הייתה הצד החזק מאחר והמשיבות עושות לטענתה כל
21 שברצונן כשהן משתמשות ביצירות מבלי לדווח ולשלם בגינן, טענה שאין בה ממש. אינני
22 מקבל גם את הטענה שמדובר בטעות בכדאיות העסקה.
23
- 24 91. יתר על כן, התובענה שבפנינו הוגשה על דרך המרצת פתיחה למתן סעדים הצהרתיים ואין זו
25 המסגרת לדרישה למתן סעדים אופרטיביים, בעיקר כשסעדים כאלה הינם למעשה הכנה
26 לתביעה כספית וניתן לבקשם בתביעה כספית, ככל שתוגש. בתביעה כזו, תוכל המבקשת
27 לכמת את סכום התביעה לצורכי אגרה, ולבקש את המידע הנדרש על ידה, ולתקן לאחר מכן
28 את סכום התביעה.
29
- 30 92. בכל הנוגע לעיריית ת"א, כפי שקבענו היא איננה מחויבת על פי חלק זה שבהסכם ולכן
31 הדרישה לדיווח לא חלה עליה כלל.
32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1 93. לאור האמור, אינני מחייב את המשיבות, במסגרת תובענה זו, למסור למבקשת דיווחים
2 כמבוקש בתובענה.

3

4 94. המבקשת ביקשה בתובענה גם להצהיר שהמשיבות עשו עושר שלא כדין לפי חוק עשיית עושר
5 ולא במשפט, תשל"ט-1979. הצהרה כזו אינה למסגרת תובענה זו, אלא עניינה לתובענה
6 כספית.

7

8

סיכום

9

10 95. לאור כל האמור בפסק הדין, ניתן בזה סעד הצהרתי המצהיר כי מקום בו הפרו המשיבות 2
11 ו- 3 את ההסכם בהתאם לקביעות שבפסק דין זה, מהווה הדבר הפרת זכות יוצרים של
12 המבקשת ביצירות מהרפרטואר שלה.

13

14 96. ניתן בזה צו מניעה קבוע המורה למשיבות 2 ו- 3 או מתנ"סים, עמותות ותאגידים עירוניים
15 שבשליטתן, להימנע משימוש כלשהו ביצירות מהרפרטואר של המבקשת, כל עוד לא יקיימו
16 את מחויבויותיהן בסעיף 4.1.1 (2) בהסכם בהתאם להגדרת המחויבויות שבפסק הדין, וכל
17 עוד לא יעבירו התמלוגים המגיעים בגין האירועים כמפורט בסעיף זה, הכל כמפורט בפסק
18 הדין.

19

20 97. הבקשה לצו מניעה נגד המשיבים 1 ו- 4, נדחתה.

21

22 98. הבקשה לצוות על המשיבות 1-3 להגיש דוחות מיום 15.2.05 עד יום הגשת התובענה, נדחתה.

23

24

פיצול סעדים

25

26 99. ככל שמדובר בפיצול סעדים לצורך הגשת תביעה על נזקי המבקשת, ניתן בזה פיצול סעדים
27 כמבוקש. ככל שמדובר בתביעה שלא מכח ההסכם אלא על פי דיני זכויות יוצרים, אין צורך
28 בפיצול סעדים כיוון שמדובר בעילה אחרת.

29

30

31

32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 12-03-2454 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

הערה לפני סיום

100. אני מוצא לנכון לציין, כי דעתי לא הייתה נוחה מכך שנדרשתי לבדוק כל פעילות ופעילות אם היא עומדת בהגדרות שבהסכם אם לאו, ולפרט במדוקדק לגבי כל פעילות כזו. דומה כי בתובענה לא הייתה בקשה פרטנית כזו, אולם היא התבקשה מכורח הנסיבות. ועדיין ניתן להניח שקיימות פעילויות נוספות שהצדדים לא הזכירו וגם לא הוזכרו בפסק הדין. עם זאת, נראה שהגדרות ההסכם פורשו והתחומים נקבעו בפסק הדין.

ניסיונות פשרה

101. לטעמי, תובענה זו לא הייתה צריכה להגיע לידי בירור כל עיקר. לא מובן לי מדוע לא הגיעו הצדדים להסכמות. הדרך ליישוב המחלוקות בין הצדדים הייתה פשוטה והוצעה לצדדים על ידי בית המשפט. כל שהיה צריך הוא להגיע להסכמה על תשלום אחד כולל בגין השמעת כל היצירות בכל הפעילויות השונות, שיהיה גבוה יותר מהתשלום "פר תושב", על פי מסד של נתונים בנוגע להיקף הפעילויות והשימוש ביצירות. הצדדים אף הסכימו למתווה זה, אולם נשאר כל הזמן חלוקים בנוגע למסד הנתונים שעל בסיסו ייקבע התשלום. בית המשפט הציע לצדדים להיעזר בחברה חיצונית מוסכמת שתעשה סקר לגבי נתוני היקף השימוש, וגם לכך הסכימו הצדדים בתחילה, אולם בהמשך אף זאת לא צלח. כל ניסיונות הפשרה, גישור שהתנהל בין הצדדים בפני שופט בדימוס, ומשאים ומתנים ממושכים שניהלו הצדדים בעניין זה, עלו בתוהו. לא כך היה צריך להיות, וחבל. אני סבור, עדיין, שזהו המתווה הנכון שהצדדים צריכים לילך על פיו.

הוצאות

102. המשיבות 2 ו-3 עשו ועושות במשך שנים רבות שימוש ביצירות מהרפרטואר של המבקשת מבלי שהן משלמות תגמולים בגינם למעט התשלום פר תושב, ואולי מקומות בודדים על ידי עיריית הרצליה. גם המשיבה 1 אינה משלמת אלא את התשלום "פר תושב". בנסיבות אלו, איני סבור שיש מקום לחייב את המבקשת בהוצאות כלשהן, מה גם שניתן גם צו מניעה נגד המשיבות 2 ו-3 כאמור בפסק הדין. איני מוצא מקום לחלק בין המשיבים בעניין זה. לאור כך, איני עושה צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו ובשכר טרחת עורך דינו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 2454-03-12 אקו"ם בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6

ניתן היום, י"ב אדר תשע"ח, 27 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

אהרון מקובר, שופט

7
8
9
10